Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scânteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXII Nr. 2661 | Vineri 15 Mai 1953 | 4 PAGINI - 20 BANI

In interiorul ziarului:

Despre activitatea Institutului de Istorie din Cluj al Academiei R.P.R. (pag. 2—3).

Note de drum din regiunea Oradea: **L. Bucur, M. Boroș** — Puterea muncii înfrățite (pag. 2-a).

Consfătuirea directorilor de teatre din Capitală și din țară (pag. 2-a).

N. Buzatu — Mai multă atenție îndeplinirii planului de transport al lemnelor (pag. 3-a).

In Camera Comunelor din Anglia — *Dezbateri asupra problemelor de politică externă* (pag. 3-a).

Inmânarea Drapelului de Onoare al F.M.T.D. raionului fruntaș pe Capitală (pag. 3-a).

SCRISOARE DIN PARIS: **G. Soria** — Noi măsuri de împovărare a maselor în Franța (pag. 4-a).

Mișcare grevistă în țările capitaliste (pag. 4-a).

Rezoluția Comisiei pentru afacerile externe a Adunării Naționale Franceze (pag. 4-a).

Tratativele de armistițiu din Coreea (pag. 4-a).

In legătură cu dezvoltarea schimburilor comerciale internaționale (pag. 4-a).

Contradicții între țările occidentale (pag. 4-a).

Comunistul — luptător politic activ

Inarmat cu învățătura atotbiruitoare a lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, Partidul Muncitoresc Român este avantgarda poporului nostru muncitor în lupta pentru atingerea mărețului țel — făurirea societății fără exploatare și asigurarea unei vieți luminoase și fericite pentru cei ce muncesc. Realizarea marilor sarcini ce stau în fața partidului depinde de capacitatea organizațiilor de partid de a organiza și însufleți în muncă și în luptă masele largi, ceeace e cu putință numai prin participarea activă a tuturor comuniștilor la munca organizațiilor de partid. O mare răspundere și înalte îndatoriri revin aceluia care poartă titlul de membru al partidului clasei muncitoare.

Lenin și Stalin și experiența Partidului Comunist al Uniunii Sovietice ne învață că forța partidului constă în unitatea și coeziunea rândurilor sale, în unitatea sa de voință și acțiune, în capacitatea membrilor de partid de a contopi voința lor cu voința și năzuințele partidului.

Statutul P.C.U.S., adoptat la Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, arată că „Pentru un membru de partid nu este suficient numai să fie de acord cu hotărîrile partidului; un membru de partid este obligat să lupte pentru traducerea în fapt a acestor hotăriri".

Insușirea și aplicarea acestei învățături are o deosebită însemnătate pentru partidul nostru, ai cărui membri sunt în marea lor majoritate membri de partid tineri, care trebue ajutați să se desăvârșească ca adevărați comuniști, să-și formeze și să-și perfecționeze însușirile proprii comuniștilor.

Comunistul trebue să fie un luptător politic activ pentru înfăptuirea politicii și hotărîrilor partidului și guvernului, un om pentru care sarcinile partidului constitue o cauză a lui proprie. Comunistul trebue să lupte pentru îndeplinirea și depășirea planului de stat, pentru continua ridicare a productivității muncii și reducerea prețului de cost. Comunistul trebue să-și ridice necontenit calificarea profesională. El trebue să fie un exemplu de disciplină și tragere de inimă în muncă, să antreneze prin exemplul său massa oamenilor muncii în întrecerea socialistă.

La sate, comunistul trebue să fie în fruntea luptei pentru obținerea unor recolte bogate, pentru aplicarea agrotehnicii înaintate. El trebue să dea pildă de îndeplinire punctuală a obligațiilor către stat, de valorificare a produselor agricole prin cooperativă. Membrul de partid trebue să fie un luptător pentru întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, pentru transformarea socialistă a agriculturii. Organizațiile de partid dela sate trebue să ridice nivelul de conștiință al membrilor de partid, astfel încât fiecare comunist să fie un luptător activ pentru unirea țăranilor muncitori, pe baza liberului consimțământ, în gospodării colective și întovărășiri, să dea el însuși exemplu în această privință.

Pe frontul culturii, comunistul trebue să muncească cu avânt pentru dezvoltarea culturii noi, socialiste, pe baza concepției materialismului dialectic, să combată fără cruțare influențele ideologiei burgheze, manifestările naționaliste, cosmopolite, etc., să activeze pentru răspândirea științei și culturii în massele largi.

In instituții, în organizațiile de massă, comunistul trebue să introducă cu fermitate linia partidului. Fiecare comunist, fie el agitator sau nu, are datoria să lămurească necontenit masselor sensul politicii și hotărîrilor partidului, să-și cucerească prin muncă stăruitoare rolul de adevărat conducător politic al masselor.

Interesele partidului și statului, interesele poporului muncitor sunt sfinte comunistului. In numele acestor interese el trebue să combată neșovăitor și până la capăt lipsurile în muncă, tot ce e dăunător, să înștiințeze organele conducătoare despre stările de lucruri nesatisfăcătoare, fără a ține seama de persoane. Comunistul trebue să apere linia partidului împotriva oricăror devieri sau denaturări, să fie intolerant față de încălcările legilor țării și față de orice atingere adusă avutului obștesc, să fie vigilent față de dușmanul de clasă și de influențele lui, să păstreze secretul de partid și de stat.

Inspirându-se din exemplul dat de membrii gloriosului partid al lui Lenin și Stalin și urmând eroicele tradiții din ilegalitate ale partidului nostru, cea mai mare parte a comuniștilor luptă cu devotament și spirit de răspundere pentru traducerea în viață a politicii și hotărîrilor partidului.

In întrecerea socialistă pentru îndeplinirea planului cincinal în 4 ani, ca și în lupta pentru succesul campaniilor agricole, în opera de transformare socialistă a agriculturii, ca și pe frontul construcției culturale, comuniștii desfășoară o muncă plină de însuflețire, dezvoltă și organizează avântul masselor, le mobilizează la învingerea greutăților. Cu putere s'a afirmat rolul de avangardă al membrilor de partid în recenta acțiune de reexaminare a normelor.

Membrii de partid dintre cei mai activi, luptători pentru înfăptuirea politicii partidului, sunt zecile de mii de agitatori.

Cu toate acestea, activitatea multor membri de partid nu se află încă la nivelul cerut de marile sarcini care stau în fața partidului. Mai sunt destui membri de partid, care au o atitudine formală și pasivă față de traducerea în viață a hotărîrilor partidului, dau dovadă de puțină energie și perseverență pentru a asigura îndeplinirea cu succes a sarcinilor trasate. Izvoarele atitudinii pasive față de înfăptuirea hotărîrilor partidului sunt, pe de o parte, nivelul politic și ideologic scăzut al unor membri de partid, slaba muncă educativă și organizatorică desfășurată de unele organizații de partid. In acelaș timp, nu ne este îngăduit să uităm o singură clipă că elementele burgheze caută să influențeze pe membrii de partid mai slab pregătiți, lipsiți de fermitate.

A umbla după o viață ușoară și a-și cruța eforturile, a lucra fără pasiune și fără inițiativă, a te complace într'o atmosferă de cocoloșire a lipsurilor, a te feri să critici, ca nu cumva „să te pui rău" cu unul sau cu altul, a pune liniștea personală deasupra intereselor cauzei sunt atitudini străine spiritului revoluționar al partidului nostru.

O imensă răspundere pentru educarea comuniștilor ca luptători politici activi revine organizațiilor de bază. Experiența arată că acolo unde organizația de bază educă și activizează pe membrii de partid, acolo chiar și un mic număr de membri de partid reprezintă o forță mare, capabilă să mobilizeze masse largi și să înfăptuiască adevărate minuni. Deși alcătuită numai din 12 membri de partid, organizația de bază din gospodăria agricolă colectivă din Mădăraș, raionul Salonta, a inițiat și a mobilizat massa colectiviștilor să realizeze importante construcții, să dezvolte puternic ramurile de producție, să facă irigații, etc. Repartizați în sectoarele hotărîtoare ale muncii, membrii de partid sunt sufletul întrecerii socialiste între brigăzi.

Din păcate, sunt încă destule organizații de partid care se îngrijesc prea puțin de ridicarea activității membrilor de partid, de călirea lor partinică. In organizații de bază ca cele dela Atelierele Centrale-Combinatul Brad, Intreprinderea textilă „Libertatea"-Sibiu și altele, adunările de partid sunt slab pregătite, numeroși membri de partid n'au nicio sarcină de partid; chiar aceia care au sarcini nu-și amintesc să fi fost controlați sau să li se fi cerut socoteală pentru felul cum și le îndeplinesc. Aceste organizații lasă nefolosită o parte importantă a forțelor de care dispun. Aceasta are o influență dăunătoare asupra educării comuniștilor, cât și asupra activității organizațiilor de partid, reduce capacitatea lor de luptă, dă naștere unor fenomene atât de nesănătoase ca indisciplină, delăsare, scăderea nivelului politic.

Organizațiile de partid trebue să-și orienteze în mod combativ activitatea spre realizarea sarcinilor celor mai arzătoare, să dea însărcinări concrete și mobilizatoare tuturor comuniștilor, potrivit cu cunoștințele și aptitudinile fiecăruia.

O îndatorire de seamă a organizațiilor de partid este să muncească zi de zi cu fiecare comunist în parte, să-l ajute, să-l învețe să biruie cu îndrăzneală și fermitate greutățile pe care le întâmpină, să exercite un control sistematic al îndeplinirii sarcinilor, să dea dovadă de o înaltă exigență față de membrii de partid.

De cea mai mare însemnătate pentru educarea membrilor de partid ca luptători politici activi este ridicarea nivelului lor de conștiință, pe calea studierii și însușirii învățăturii marxist-leniniste. Sarcina organizațiilor de partid este să dea o deosebită atenție îmbunătățirii pregătirii politice și ideologice a comuniștilor, să-i ajute să-și însușească bazele marxism-leninismului și să cunoască temeinic politica partidului.

O condiție pentru ridicarea activității membrilor de partid este întărirea democrației interne de partid, înrădăcinarea cu perseverență în viața de partid a criticii și autocriticii. Just procedează acele organizații de bază — ca, de pildă, organizația dela „Tehnometal"-Timișoara — care analizează sistematic în adunări felul cum membrii de partid își îndeplinesc sarcinile încredințate, care nu privesc cu ușurință lipsurile și abaterile săvârșite de unii membri de partid, ci le supun unei critici ascuțite, folosesc discutarea activității comuniștilor, a lipsurilor și a sancțiunilor cuvenite, ca un mijloc de educare comunistă a membrilor de partid.

Munca stăruitoare, educativă a organizațiilor de partid trebue să ajute acele elemente cinstite, dar care au încă o atitudine pasivă față de activitatea de partid, să se ridice la nivelul cerințelor ce se pun în fața unui membru de partid, să devină luptători politici activi. Dacă, cu tot ajutorul primit, aceste elemente nu se ridică la nivelul de conștiință al membrului de partid, ele trebue trecute în rândurile candidaților.

In partid există încă elemente străine de interesele clasei muncitoare, elemente carieriste, lașe, oportuniste, pătrunse în partid cu scopul de a se căpătui. Asemenea elemente n'au ce căuta în rândurile partidului. De curând în „Scânteia", la rubrica „Viața de Partid", s'a arătat că organizația de bază din satul Băneasa, raionul Adam-Clisi, luând în discuție activitatea lui Anghel Tudor și Tudor Petcu, care s'au sustras în mod sistematic dela predarea cotelor de colectare și achitarea impozitelor, n'au luat parte la nicio acțiune întreprinsă de organizația de bază, s'au rupt de organizație și s'au înhăitat cu chiaburii, a hotărît în unanimitate excluderea lor din partid.

Liberalismul ce mai există pe alocuri față de asemenea elemente trebuie stârpit fără cruțare în interesul întăririi unității și autorității organizațiilor de partid.

Experiența partidului nostru și a altor partide comuniste și muncitorești a arătat că una din metodele favorite ale dușmanului de clasă este de a se strecura în partid, de a căuta să ajungă în posturi de răspundere, pentru a-și duce de acolo activitatea de subminare. Conducerea partidului nostru a atras în repetate rânduri atenția că dușmanul va căuta și de acum înainte să se strecoare în partid, pentru a face rău. Deaceea e necesară ascutirea vigilenței membrilor de partid, identificarea și scoaterea din rândurile partidului a elementelor dușmănoase.

In fabrici și uzine, pe marile șantiere și în fiecare loc de muncă, sunt nenumărați oameni fără de partid, care de mult timp îndeplinesc sarcini primite dela organizațiile de partid, care s'au dovedit a fi luptători activi și neobosiți pentru înfăptuirea politicii partidului. Acești oameni, legați cu trup și suflet de partid, care și-au manifestat dorința de a fi primiți în partid, să fie ajutați să intre în rândurile candidaților și membrilor de partid.

Ridicarea activității politice a comuniștilor este chezășia întăririi continue a partidului, a sporirii capacității sale de luptă pentru înfăptuirea sarcinilor mărețe ce stau în fața sa. Să ridicăm tot mai sus înaltul titlu de membru de partid!

Din țara constructorilor comunismului

Chișinăul — un oraș în plină dezvoltare

Chișinăul, capitala R.S.S. Moldovenești, ca și celelalte orașe sovietice, se află într'o continuă înoire și înfrumusețare. In orașul unde altădată nu exista niciu singură școală superioară astăzi în fiecare dimineață pe strada Sadovaia sau pe bulevardul Lenin poți întâlni grupuri, grupuri de studenți. Pentru ei Puterea Sovietică a înființat la Chișinău o universitate, institute de medicină, pedagogie, agronomie.

In parcul Puschin, un mare panou de onoare arată care sunt întreprinderile fruntașe din oraș. Astăzi, numai întreprinderile construite în perioada de după război dau trei sferturi din întreaga producție industrială a orașului. In trecut, la Chișinău existau doar mori și fabrici de ulei. Astăzi există în oraș uzine care produc mașini puternice destinate cariere lor de piatră, fabrici de ciment, de ceramică, de piese prefabricate pentru construcții, etc. Dintre fabricile noi ale industriei ușoare, numai fabrica „Serghei Lazo" a dat până în prezent milioane de perechi de încălțăminte.

In Chișinăul de astăzi dispar tot mai mult locurile virane. Pretutindeni se construește. In anul 1952 a fost inaugurat un mare stadion sportiv. In apropiere se află noul Palat de cultură fizică și sport, noile cămine ale universității, Casa oamenilor artei și multe alte clădiri noi, printre care numeroase și confortabile case de locuit. In ultimii ani au fost alocate pentru construcții peste 300 milioane ruble.

Chișinăul este astăzi un puternic centru de cultură și știință, o adevărată pepinieră de cadre care a și dat republicii mii de specialiști. Institutele științifice ale filialei din R.S.S Moldovenească a Academiei de Științe a U.R.S.S., Stațiunea pentru apărarea plantelor, Institutul de epidemiologie și microbiologie etc. lucrează la soluționarea a numeroase probleme privind dezvoltarea economiei și științei republicii.

Astăzi există la Chișinău trei teatre și o filarmonică, iar ansamblul artistic „Doina" este bine cunoscut și apreciat și dincolo de hotarele republicii.

In anii Puterii Sovietice s'au deschis în Chișinău cinci muzee. Unul din cele mai interesante este casa-muzeu „A. S. Pușchin". Aci a locuit, între anii 1820-1823, marele poet rus și a scris peste 100 poezii.

In atelierele arhitecților din Chișinău, numeroase scheme planuri, machete, ne dau o imagine a Chișinăului în viitorul apropiat, când acest oraș aflat în plină înflorire socialistă își va spori și mai mult bogăția și frumusețea.

Concurs pentru cea mai bună carte de popularizare a științei pentru copii

De curând, Ministerul Invățământului din R.S.F.S.R. a organizat un concurs pentru cea mai bună carte de știință popularizată pentru copii. Acest concurs urmărește crearea unor cărți care să servească drept lectură extrașcolară pentru copii și care să trateze teme din domeniul fizicii, chimiei, matematicii, tehnicii, biologiei, lingvisticii, geografiei, istoriei și altele, înarmând cu cunoștințe multilaterale pe micii cetățeni ai Țării Socialismului.

Sunt antrenați la acest concurs oameni de știință și artă, tehnicieni, scriitori, pedagogi, fruntași din industrie și agricultură, transport și alte domenii ale economiei și culturii.

Juriul concursului, care are în fruntea sa pe ministrul învățământului din R.S.F.S.R., I. A. Calrov, este alcătuit de oameni de știință, activiști pe tărâm social, scriitori.

S'au instituit 25 de premii între 5 mii și 15 mii de ruble, care se vor decerna anual, precum și diverse diplome de onoare.

Pe șantierul dela Cuibâșev

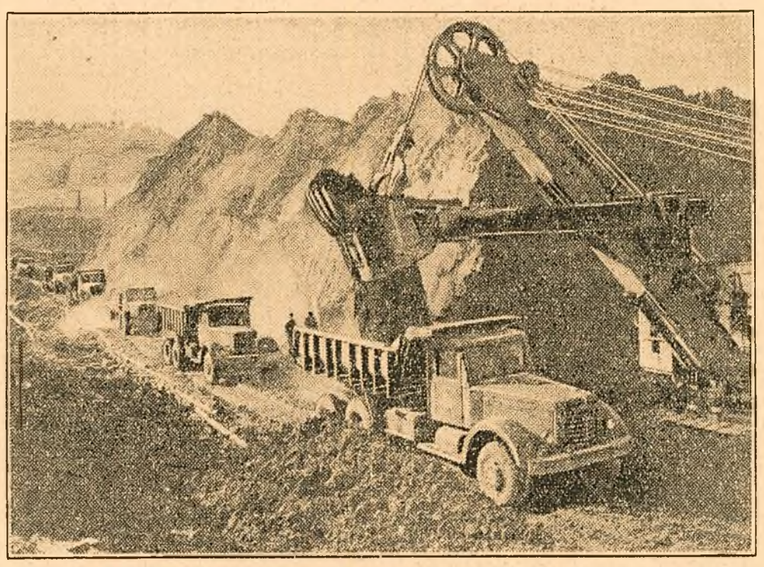

Odată cu venirea primăverii au luat o amploare deosebită lucrările de pe șantierul viitoarei hidrocentrale dela Cuibâșev, care va fi cea mai mare hidrocentrală din lume.

In clișeu: **puternicul excavator electric, o creație a înfloritoarei tehnici a construirii comunismului, U.Z.T.M. încarcă cu pământ camioane basculante de 10 tone.**

Orașul de pe mare

Când pornești cu vaporul dela Bacu, faci vreo patru ore până ajungi la orașul înălțat de constructori îndrăzneți în mijlocul mării Caspice. Acum câțiva ani, în zilele când ceața se lăsa deasupra mării, sclipea aci doar un far singuratic. Astăzi, în acelaș loc se resfrâng în oglinda apelor Caspicei mii de lumini. Sunt luminile noului oraș...

Cu nu prea mulți ani în urmă, în locurile acestea, unde se desfășoară astăzi o muncă intensă, răsăreau din când în când la suprafața mării bășici plutitoare, răbufneau gaze. Oamenii și-au dat seama că sub stâncile ascunse de valurile mării trebue să se găsească petrol. Deaceea ei au și dat acestor locuri numele de „Neftlanăe camni" („Pietrele cu petrol"). Și iată că într'una din zile s'a stabilit aici primul detașament de constructori condus de V. M. Roșcin, un om curajos și hotărît. El au ridicat, pe stâlpi, deasupra apei, prima casă. Scurt timp după aceasta, maistrul sondor M. P. Caverocichin și ajutorul său, Curban Abasov, astăzi amândoi laureați ai Premiului Stalin, au forat prima sondă. Aici, în căsuța singuratică din mijlocul mării, ei au muncit cu îndrăzneală fără a se lăsa intimidați de furtunile Caspicei.

Au urmat apoi alte sonde. Dar munca se complica, întrucât nu exista în apropiere o bază de materiale, nici case de locuit pentru constructorii, sondorii, geologii, etc., care veneau în număr tot mai mare. Dar problema a fost rezolvată. S'au remorcat aici aproape 20 de vase vechi, care nu mai puteau fi utilizate în alte scopuri. Ele au fost ancorate în locuri unde apa avea adâncime mică. In cabinele vaselor s'au instalat muncitorii și inginerii, iar pe punți s'au clădit magazii pentru materiale și alimente, rezervoare de apă potabilă, etc. De aci, dela vapoarele vechi s'a construit treptat în spre sondele care înaintau tot mai departe în mare o platformă de mulți km. susținută de stâlpi înfipți în mare. Pe ea circulă astăzi camioane, tractoare, vagonete etc. Datorită muncii pline de abnegație și eroismului oamenilor sovietici s'a putut construi aici într'un termen destul de scurt, în ciuda greutăților mari, o întreagă întreprindere petroliferă, înzestrată cu utilaj din cel mai modern. Treptat a luat naștere în mijlocul mării un oraș întreg.

In zilele însorite, „Neftlanăe camni", orașul de pe mare, poate fi zărit dela țărm. Când te apropii mai mult, vezi limpede desișul unor sonde petrolifere, contururile străzilor, montate pe stâlpi de pod și lungi de mulți kilometri, uriașele rezervoare de petrol, uzina electrică, casele cu 2 etaje în care locuiesc constructorii și sondorii, înălțate deasemeni deasupra apei pe platforme imense.

La exploatarea petroliferă „Neftlanăe camni" numărul sondelor sporește cu fiecare lună, iar munca nu se întrerupe nici chiar atunci când se dezlănțuie cele mai puternice furtuni.

Aci, pe mare, odată cu dezvoltarea orașului crește și numărul instituțiilor culturale și medicale. La fel ca și în alte orașe muncitorești, s'au deschis la „Neftlanăe camni" cantine, cluburi, cinematografe, biblioteci, puncte sanitare, farmacii, magazine. Există aci chiar și o fabrică de ghiață și o brutărie. Brutarii de aici, spun petroliștii, nu sunt mai puțin maiștri în meseria lor decât cei din Bacu.

Orașul de pe mare, care a evoluat dela cele câteva vapoare vechi la o așezare cu case multe și cu etaje, dispune și de un post de radioficare. Aci se retransmit emisiunile dela Moscova și Bacu, dar există și transmisiuni locale: se popularizează succesele fruntașilor, se țin conferințe etc. In anii ce vin orașul de pe mare se va dezvolta și mai mult, va fi amenajat tot mai bine. „Vor fi și grădini aci, spune bătrânul sondor Farman Casuhov. Nu este mult de când nu credeam că vom construi toate platformele astea pe stâlpi, că vom locui în case mari cu două etaje în mijlocul mării. Și iată acum toate acestea s'au împlinit. Firește că vom avea grădini".

Fiecare zi a petroliștilor de pe mare este plină de frumusețea și eroismul muncii oamenilor sovietici. Intreaga acțiune legată de descoperirea de noi surse de petrol, de forare a sondelor, de organizare a extracției petrolului reprezintă o luptă continuă a oamenilor cu forțele naturii. Și oamenii sovietici — constructorii comunismului — își supun natura, îi storc bogățiile nenumărate.

Petroliștii dela „Neftlanăe camni" înaintează tot mai mult în larg, mărind neîncetat, așa cum prevăd Directivele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al cincilea plan cincinal, extracția de petrol din zăcămintele petrolifere marine. Indărătnica Mare Caspică este silită să cedeze pas cu pas în fața oamenilor sovietici.

„Neftlanăe camni", orașul de pe mare, ilustrează minunat spiritul înovator, forța creatoare și măreția muncii pașnice a constructorilor comunismului.

Nicolai Dogadchin și brigada lui

Una din așezările cele mai frumoase din regiunea Stalino este orășelul muncitorilor dela uzina de construcții de mașini „Stalin" din Novo-Cramatorsc. Pe străzile drepte se înalță case cu mai multe etaje, alcătuind armonioase ansambluri arhitectonice. Lucrările de construcție continuă neîncetat, mereu apar clădiri noi.

Dintre brigăzile constructorilor, cea mai cunoscută este brigada de sub conducerea lui Nicolai Dogadchin. Ea deține de doi ani primul loc în întrecerea dintre constructori, iar anul trecut a îndeplinit de două ori atâtea lucrări cât i-au fost fixate prin plan. Succesele brigăzii lui Dogadchin se explică prin faptul că toți membrii brigăzii stăpânesc mai multe profesiuni. Ei sunt în acelaș timp zidari, turnători de beton și montori. Unii dintre ei și-au însușit și profesiunea de armator, iar alții sudura electrică. Astfel a crescut enorm productivitatea muncii brigăzii, s'au lichidat timpii morți, nu mai există întreruperi în muncă.

O dovadă convingătoare a eficacității metodei după care lucrează brigada lui Nicolai Dogadchin o constitue, de pildă, casa recent terminată cu 27 de apartamente. Membrii brigăzii au pus fundamentul, au făcut toate lucrările de beton, au zidit pereții, au montat plesele prefabricate ale planșeurilor dintre etaje, scările și balcoanele. La construirea acestei case cei 13 oameni ai brigăzii au îndeplinit munca pe care, după toate prevederile, trebuiau s'o îndeplinească 40 de oameni.

Membrii brigăzii lui Dogadchin își ridică neîncetat calificarea folosindu-se din plin de posibilitățile largi de învățătură pe care le pune la dispoziție Statul Sovietic. Insuși șeful brigăzii a terminat recent cursurile pentru mecanici de macarale, însușindu-și astfel o a șaptea profesiune. Muncitorii noi intrați în brigadă sunt deasemeni ajutați să-și ridice calificarea. Tânărul constructor Timofei Zaharcenco stăpânește astăzi și profesia de excavatorist, iar zidarii Primac și Șinarcenco urmează cursurile de sudură electrică. Felul în care muncește brigada lui Nicolai Dogadchin constitue o mărturie grăitoare a înaltului nivel cultural-tehnic al muncitorilor sovietici.

Primăvară la Cahovca

In primăvara aceasta se împlinesc doi ani decând a început construirea unui oraș nou — Novaia Cahovca — orașul constructorilor de pe marele șantier din valea Niprului. Pe zi ce trece, Novaia Cahovca se dezvoltă și se înfrumusețează.

Anul acesta, după terminarea principalelor lucrări pregătitoare, constructorii își îndreaptă eforturile spre înălțarea primelor construcții hidrotehnice. De pe malul înalt se vede măreața panoramă a șantierului, îngrădit din trei părți pentru a fi apărat de asaltul năvalnic al apelor de primăvară. Din grinzi de oțel s'a ridicat dealungul fluviului batardoul care apără șantierul dinspre Nipru. Au fost necesare 8000 tone grinzi de acest fel. Brigăzile de macaragii și de sudori electrici au îndeplinit câte 3 norme în 24 de ore. Perpendicular pe batardou, la ambele capete, au fost ridicate diguri de pământ, fiecare înalt de 6 m. și având o lungime de 1 km. Pentru prima dată, Niprul n'a mai putut inunda cu apele sale pământurile dimprejur.

Intr'una din zile, în jurul groapei de fundație a eșuat care va înlesni vapoarelor trecerea prin viitorul baraj, s'a adunat lume multă. Excavatoriștii sfârșeau ultimele lucrări pentru a curăța fundul groapei de fundație. A fost o zi memorabilă pentru constructorii dela Cahovca, ziua în care s'a turnat prima șarjă de beton a acestei mari construcții a comunismului.

Munca harnică în gospodăria colectivă — izvor de belșug

In brigada de grădină a gospodăriei agricole colective „Munca" din satul Vârteju, raionul Mihăilești, se lucrează de zor; se plantează răsadurile de legume și se amenajează canale de irigații. Printre colectiviștii de frunte din brigada legumicolă se găsește și Gheorghe Dobre — grădinarul gospodăriei colective. E sprinten la treabă tovarășul Dobre. Muncește cu străduință și nu îngădue nicidecum lucrul de mântuială. Iată astăzi, după ce a trecut pe la răsadnițe și s'a încredințat că treaba merge bine, tov. Gh. Dobre s'a oprit lângă echipa care lucrează canalele de irigații. Tov. Dobre înțelege foarte bine ce mare însemnătate au canalele de irigație pentru grădina gospodăriei colective. Să stăpânești apa după voința ta, s'o faci să curgă acolo unde este nevoe de ea ca să aduci pământului însetat umezeala dătătoare de viață înseamnă să ai putința să smulgi grădinii mii și mii de kilograme de legume și zarzavaturi, să contribui la asigurarea hranei oamenilor muncii dela orașe, să aduci gospodăriei agricole colective venituri însemnate. Tocmai deaceea se cere ca șanțurile să fie făcute cu temei, să nu se prăbușească malurile, să nu se irosească apa în zadar. Tovarășului Dobre nu-i scapă niciun amănunt. Intr'o parte s'a îngrijit ca malurile șanțului să fie bine întărite.

„Măi tovarășe — se adresează el unui colectivist — întărește bine malul, să nu pierdem comoara asta de apă când vom începe udatul". In altă parte a pus mâna pe sapă și împreună cu ceilalți colectiviști a îndreptat și curățit bine șanțul ca apa să se scurgă mai lesne. N'a fost mulțumit decât atunci când a văzut șanțurile drepte ca trase cu sfoara, cu malurile puternice și albiile curate. Atunci a cuprins cu ochii roată împrejur întreaga grădină. Poate că în gândul lui, tov. Dobre o și vedea încărcată de rod; tufe bogate stând gata să se prăvale sub greutatea roșiilor cât pumnul, ardei grași și vinete căpățâni uriașe de varză. Tovarășul Dobre a început a se pătrunde de adevărul că, muncind cu hărnicie și ținând seama de sfaturile științei, omul poate preschimba în realitate visuri socotite de neîndeplinit.

Anul trecut de pildă, prin părțile satului Vârteju bântuia seceta. In grădinile țăranilor muncitori plantele se ofileau, oamenii cătau cu pagubă la ele așteptând un strop de ploaie. La grădina gospodăriei colective, colectiviștii în frunte cu tov. Dobre, luptau din răsputeri; foloseau cu chibzuială puțina apă ce rămăsese neînghițită de arșiță, prășeau și stricau scoarța pământului uscat de soare. Și iată că gospodăria colectivă a obținut mai bine de 12 vagoane de roșii pe care le-a vândut pe piață. Așa s'au obișnuit colectiviștii să vadă în Gheorghe Dobre un om de nădejde care iubește gospodăria colectivă ca pe ochii din cap și luptă pentru înflorirea ei, un om pe care se pot bizui fără șovăială.

★

Dragostea lui Gheorghe Dobre pentru gospodăria colectivă și munca harnică pentru înflorirea ei izvorăsc din adânca lui convingere că numai gospodăria colectivă îi poate asigura cu adevărat un trai luminos și îmbelșugat.

Viața din trecut a lui Gheorghe Dobre, a fost viață de cruntă mizerie. Când a început să muncească la stăpân era încă un copilandru. Muncea ca un rob, dar la plată îl alunga stăpânul din ogradă. Neplătit a plecat dela chiaburul Ilie Sârbu, dela Dumitru Rancea și dela alții. A muncit apoi împreună cu nevasta pe pământurile moșierilor și chiaburilor. Pământ avea vreo două pogoane și jumătate. Casă nu avea; locuia împreună cu frate-său. Singura lui avere era un cal slăbănog de-l numărai coastele.

De atunci au trecut mai bine de zece ani. In țară s'au schimbat multe. S'au schimbat multe și în satul lui Gheorghe Dobre. Moșierii au fost alungați. Mulți dintre țăranii muncitori au fost improprietăriți. Printre ei se afla și Gheorghe Dobre. Viața lui a prins să se schimbe și ea. Dar ca să alunge sărăcia și nevoile, aceasta l-a fost cu putință numai în gospodăria colectivă.

Muncind cinstit și cu hărnicie Gheorghe Dobre a contribuit ca gospodăria colectivă să obțină rezultate frumoase. Recoltele gospodăriei colective au întrecut cu mult pe ale țăranilor cu gospodării mici și mijlocii.

In primul an de muncă în colectiv Gheorghe Dobre a primit ca răsplată pentru zilele-muncă făcute 2.500 kg. grâu, 1.800 kg. porumb, 760 kg. ovăz, 320 kg. orz, 80 kg. fasole, 7.000 kg. pale, 2.000 snopi de coceni, și peste 3.500 lei, socotiți în bani noi. Ca el au câștigat toți colectiviștii care au muncit cu tragere de inimă.

Pentru prima oară în viața lui, Gheorghe Dobre și-a putut înfăptui visul de a avea casa lui. Și-a construit-o cu banii câștigați în gospodăria colectivă; o casă cu odăi spațioase cu ogradă în care și-a făcut un grajd. Anul trecut a tăiat un porc. Nevasta și copiii lui nu mai umbiă îmbrăcați în zdrențe. O adevărată sărbătoare a fost în casa lui Gheorghe Dobre ziua când a aprins pentru prima oară becul electric. Din câștigurile primite în gospodăria colectivă și-a cumpărat o bicicletă, apoi și-a cumpărat un aparat de radio. A devenit un obicei în familia lui Gheorghe Dobre să se strângă cu toții seara în jurul aparatului de radio.

O viață nouă, civilizată, înmugurește azi în casa lui Gheorghe Dobre. Adeseori seara, când oamenii se pregătesc de culcare, pe ferestrele casei lui Gheorghe Dobre mai răzbat încă raze de lumină. Costică, fiul mijlociu al lui Gheorghe Dobre, își prepară lecțiile pentru a doua zi. Gheorghe Dobre citește o carte sau vreo broșură. Așa face întotdeauna. Decurând bunăoară a citit o broșură despre larovizarea cartofilor.

In trecut, tovarășul Gheorghe Dobre era străin de evenimentele ce se petreceau în lume — când și când mai citea vreun ziar, sau auzea ce-i spuneau alții. Acum, el ascultă cu regularitate radio, citește ziare, se interesează îndeaproape de tot ceeace privește lupta pentru pace a oamenilor din lumea întreagă. Și asta pentrucă el prețuiește azi mai mult decât oricând pacea și este hotărît să o apere din răsputeri. Munca cinstită în gospodăria colectivă l-a deschis lui Gheorghe Dobre zorii unei vieți noi.

N. ȚUICU

Note de drum din regiunea Oradea

Puterea muncii înfrăţite

Intre Ciucea şi Vadu Crişului trenul trece prin mai multe tunele săpate în stânca munţilor bătrâni ce străjuiesc partea de răsărit a regiunii Oradea. Prin faţa ochilor se perindă dealuri şi văi înverzite de firele de grâu răsărite de curând.

Crâmpee din discuţia a doi călători ajung până la noi:

— Zici că-ţi place regiunea noastră? O să-ţi placă şi mai mult dacă vei avea vreme să-i cunoşti frumuseţile şi bogăţiile. Sunt oameni harnici pe la noi — continuă unul din călători. Uite alci, şi cu mâna arată prin fereastra compartimentului Crişul Repede — s'a construit un baraj care va stăvili furia apei şi o va sili să dea lumină satelor din jur şi viaţă pământurilor.

Pe chipul călătorului se citea o mare satisfacţie ca şi cum ar vedea aevea toate câte le prevestea pentru viitor.

Când am ajuns la Oradea, soarele de primăvară scălda clădirile oraşului cu razele sale, îmbrăcându-l într'o mantie strălucitoare.

Altădată şi acum

Oradea este un oraş curat, cu nenumărate grădini şi parcuri, care încântă şi bucură ochiul.

La marginea oraşului se înalţă fabrica metalurgică „Înfrăţirea", nume care simbolizează înfrăţirea în muncă a oamenilor muncii români cu oamenii muncii de naţionalitate maghiară şi slovacă. Dacă îţi exprimi dorinţa de a cunoaşte istoricul acestei fabrici muncitorii ei îţi arată cu mândrie un album cu fotografii.

Am deschis şi noi primele file ale albumului, iată cum arăta fabrica îndată după război: un morman de ruine pe locul unde fuseseră altădată atelierele.

— Ne durea inima s'o vedem în asemenea stare — ne spune bătrânul mecanic Francisc Szecsei. O iubeam, deşi ea fusese pe vremea capitaliştilor o mamă vitregă pentru noi, muncitorii. In ea au lucrat părinţii noştri, trudind din greu pentru huzurul patronului Alexandru Tătrai. Tot aici am robit şi noi în anii tinereţii pentru o bucată amară de pâine. Au fost vremuri de urgie pe atunci, când odraslele patronului semănau sămânţa urii şi învrăjbirii printre noi. La fel de exploataţi şi de năpăstuiţi erau toţi muncitorii, oricare le-ar fi fost naţionalitatea. Comuniştii şi muncitorii înaintaţi ne arătau că interesele adevărate ale muncitorilor români, unguri şi slovaci nu pot fi despărţite, că numai uniţi vom cuceri o viaţă nouă.

Fabrica am refăcut-o noi, muncitorii. Din 1948, când fabrica a intrat în stăpânirea poporului, ea s'a dezvoltat cu paşi repezi.

Pe o altă fotografie din filele albumului vedem feţele radiind de bucurie ale muncitorilor români şi ale muncitorilor de naţionalitate maghiară şi slovacă, în zilele când, la chemarea partidului, au lucrat pentru refacerea fabricii. Iată şi o fotografie din ziua când s'a turnat prima şarjă în noul cuptor. Erau de faţă toţi vechii muncitori ai fabricii, care contribuiseră la refacerea ei, oameni de naţionalităţi diferite. Ei au ridicat pe locul atelierului de forje dărâmat o turnătorie provizorie, unde au lucrat fără macarale şi fără oale de turnare, uneori sub un şopron sau chiar sub cerul liber.

De atunci multe s'au schimbat în fabrică. S'a construit o turnătorie nouă, modernă, atelierul mecanic a fost complect renovat şi mărit, etc. La tot pasul întâlneşti fapte care îţi vorbesc de grija partidului şi a regimului nostru faţă de oamenii muncii. Noile ateliere sunt spaţioase şi luminoase, cu instalaţii de ventilare. Pentru evitarea accidentelor de muncă, maşinile — ca, de pildă, polizoarele — sunt prevăzute cu apărătoare. In cadrul fabricii funcţionează o cantină, un cămin de copii şi un ambulator medical. Anul trecut, la băile termale „1 Mai" din apropierea oraşului Oradea s'a început construirea unei case de odihnă, care anul acesta va fi dată parţial în folosinţa muncitorilor dela „Înfrăţirea". Intr'o magazie din curtea fabricii am zărit aşezate la rând maşinile-unelte pe care le produce azi fabrica.

— Acestea vor lua în curând drumul a numeroase întreprinderi din patria noastră — ne-a spus un muncitor în vârstă. Cei care le vor primi vor şti că ele sunt rodul muncii familiei noastre mari, unde creşte floarea prieteniei între oamenii muncii de diferite naţionalităţi. Această prietenie reprezintă o forţă mare şi de neînvins în construirea socialismului.

Se îmbunătăţeşte viaţa oamenilor

Dela Oradea până în apropiere de Tileagd maşina aleargă cu iuţeală pe şoseaua asfaltată. De aci pornim pe un alt drum care urcă şi coboară tot mereu, îndreptându-ne spre Derna. In faţa noastră, pe creasta unui deal, se zăresc coşurile fumegânde ale unei fabrici.

— Este fabrica de nisip asfaltos, care se extrage dela Derna şi Tătăruş — ne informează tovarăşul nostru de drum. Dealurile acestea ascund în adâncimile lor imense bogăţii. De zeci de ani, oamenii au săpat galerii în roca tare în căutarea cărbunelui. Pe vremuri, minerii din partea locului lucrau în condiţii extrem de grele, în galerii joase, pline de noroi. Flămânzi şi zdrenţuiţi, ei împingeau din greu vagonetele încărcate cu cărbune. Şi nu rareori se întâmpla ca luni întregi minerii să nu-şi primească salariul de mizerie.

Ne-am dus să vedem cum muncesc astăzi minerii din noua deschidere dela mina Budoi. Dela abataju! frontal cărbunele este transportat cu uşurinţă prin crater şi scoc până la vagonete. Două locomotive mici trimise minerilor de muncitorii uzinelor „23 August" duc cărbunele la suprafaţă. Nu mai vezi ca altădată mineri împingând din răsputeri prin galeriile întunecoase vagonetele cu cărbune.

In exploatările de pe valea Dernei s'au amenajat instalaţii de ventilare şi puţuri de aeraj, unele mine au fost electrificate şi s'a început mecanizarea lor. Pentru transportul cărbunelui dela gura exploatărilor până la calea ferată — transport care se făcea înainte cu căruţele — s'a construit o cale ferată industrială. Fiecare miner primeşte haine de protecţie. In anii regimului democrat-popular s'au înfiinţat dispensare cu staţionar, numeroase puncte sanitare, truse sanitare în subteran şi farmacii, s'au deschis magazine speciale pentru mineri, cantine la aproape toate exploatările s'au construit numeroase blocuri muncitoreşti, iar alături de fostul conac al unui moşier, în satul Popeşti, pe locul unde altădată erau căsuţe dărăpănate şi acoperite cu pale, am văzut ridicându-se un oraşel minier cu case din cărămidă.

Familia unită a colectiviştilor

Iată-ne din nou îndreptându-ne cu maşina spre Salonta pe o şosea minunată, străjuită în ambele părţi de copaci înalţi. In gospodăria agricolă colectivă „Drapelul Roşu" din Salonta ajungem cam la vremea prânzului. Adunaţi în jurul unei sobe mari de zid, câţiva colectivişti prăjesc slănină. Dulgherul Gheorghe Kiss, membru în gospodărie, ne povesteşte cum cu ani în urmă între populaţia oraşelului Salonta, populaţie în cea mai mare parte de naţionalitate maghiară — şi familiile de români ce locuiau în apropiere de oraşel se crease un fel de graniţă nevăzută, din pricina uneltirilor puse la cale de chiaburi români şi maghiari. Colectiviştii îşi amintesc de certuri şi bătăi care se iscau oridecâteori feciorii maghiari cutezau să vorbească cu fetele române sau când flăcăii români se prindeau la horă cu fetele maghiare.

— Acum lucrurile s'au schimbat — ne spune Gheorghe Kiss. Ce-i drept am mai avut şi mai avem de furcă cu uneltirile unor chiaburi. Dar frăţia noastră, a celor ce muncim, e tot mai puternică şi noi suntem hotărîţi să demascăm şi să zdrobim fără cruţare orice încercare a duşmanului de a reînvia blestemata vrajbă naţionalistă.

Ţăranii muncitori din Salonta, la îndemnul partidului şi pe baza deplinului liber consimţământ, s'au hotărît în 1949 să formeze o gospodărie colectivă. In comitetul de iniţiativă se strecurase însă chiaburi ca Francisc Illyés şi unelte ale lor ca Emeric Spitzer, care lucrând pe ascuns au reuşit să dezbine pe ţăranii muncitori, în aşa fel încât în scurtă vreme din cei 65 de ţărani muncitori care se hotăriseră să intre în gospodărie nu a mai rămas decât o mână de oameni. Comuniştii au lămurit cine are interes ca ţăranii muncitori să fie dezbinaţi, ca gospodăria să se destrame. Până la urmă gospodăria s'a înfiinţat, iar numărul familiilor care au intrat în gospodărie a crescut la 268. Totuşi în gospodărie au reuşit să pătrundă unii chiaburi. Cu prilejul şedinţelor în care s'a hotărît excluderea chiaburului Francisc Illyés şi a lui Spitzer, colectiviştii au dat pe faţă uneltirile vrăjmaşului.

Astăzi gospodăria numără sute de hectare, are fermă de vaci cu lapte, creşcătorii de porci, peste 400 de oi, stupină cu 95 stupi, păsări, etc. In anii care au trecut dela înfiinţarea ei, datorită aplicării agrominimului, a metodelor sovietice de muncă, colectiviştii au obţinut recolte bogate. S'au construit două grajduri pentru vite, un ocol pentru oi, ferma a fost electrificată, s'au construit două remize pentru căruţe şi maşini-unelte, magazii, etc. Unul din lucrurile de care sunt tare mândri colectiviştii din Salonta este construirea unui canal de irigaţie, necesar grădinii lor de zarzavat.

Gospodăria colectivă înfloreşte prin munca înfrăţită a colectiviştilor de diferite naţionalităţi. „Görgy-bácsi", cum îi spun tovarăşii de muncă colectivistului român Goinea, este tot atât de iubit pentru munca lui ca şi colectivişti de naţionalitate maghiară ca Mihai Szabo, Emeric Kosa sau Francisc Csomoş.

— Valoarea omului — spune pe bună dreptate colectivistul Gheorghe Kiss — se măsoară după dragostea de muncă pe care o vădeşte, după dragostea faţă de patria noastră comună. Toţi cei ce-o iubesc şi luptă pentru înflorirea ei, cinstit, cu hărnicie, sunt fraţi buni între dânşii. Nimeni şi nimic nu-i poate despărţi.

L. BUCUR
M. BOROŞ

Creşte reţeaua de radioficare în raionul Brăila

BRAILA (dela corespondentul nostru).— In raionul Brăila, ca şi în celelalte raioane ale patriei noastre, în anii regimului de democraţie populară, radio-ul a căpătat o mare răspândire. Azi, mii de muncitori şi ţărani muncitori şi-au instalat în case aparate de radio sau difuzoare. In locuinţele a 1.500 de familii din cartierul Brăiliţa, cartier locuit în majoritate de muncitori, sunt instalate difuzoare, iar numărul cererilor pentru instalarea de noi difuzoare creşte mereu. Deasemenea, din 1948 funcţionează în oraş o staţie de radioamplificare cu numeroase difuzoare.

Staţii de radioamplificare au fost deasemeni instalate şi în numeroase întreprinderi, printre care uzinele metalurgice „Progresul", Întreprinderea „Viitorul", Şovromnaval „1 Mai", Direcţia Regională a Navigaţiei Civile etc. Deseori, la microfoanele staţiilor de radioamplificare vorbesc despre experienţa lor în muncă, stahanoviştii şi fruntaşii în producţie, oameni de cultură şi ştiinţă.

In Editura pentru literatură politică au apărut:

— In ajutorul celor ce urmează cursurile serale de partid dela sate. (vol. III)

336 pag. 2 lei

— Intrebări şi răspunsuri în legătură cu gospodăria agricolă colectivă.

64 pag. 0,40 lei

Oţel peste plan

HUNEDOARA (dela corespondentul nostru)

La Combinatul Siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej"-Hunedoara oţelarii dela cuptorul Siemens Martin nr. 5 au dat în prima decadă a lunii Mai cu 6,62% mai mult oţel peste sarcinile de plan, iar cei dela cuptorul nr. 4 cu 10,07%. Echipa condusă de prim-topitorul Ghiţulescu Gheorghe dela cuptorul nr 4, străduindu-se să folosească mai bine capacitatea cuptorului, a reuşit să elaboreze cu 20,48%, mai mult oţel decât îi revenea din planul de producţie pe această decadă. Echipa condusă de oţelarul Miculic Ion, tot dela cuptorul nr 4, a dat 40 tone de oţel de bună calitate peste sarcinile planului. Rezultatele obţinute de oţelari în prima decadă a lunii Mai se datoresc aplicării, în cadrul întrecerii socialiste, a metodelor înaintate de lucru ale stahanoviştilor sovietici.

Lucrând după metoda oţelarului sovietic Matulineţ, topitorii dela cuptorul nr. 2, de pildă, au elaborat în zilele de 6—10 Mai un număr de 6 şarje rapide.

Succese însemnate în întrecerea socialistă au realizat şi echipele de topitori conduse de către tov. Petrovici Alexandru dela cuptorul nr. 5, Beder Gheorghe dela cuptorul nr. 3, Andruţ Gheorghe dela cuptorul nr. 2 şi altele.

Pe prima decadă a lunii Mai, colectivul de muncitori, tehnicieni şi ingineri din sectorul oţelărie al Combinatului Siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej"-Hunedoara au reuşit să dea cu 2,64% mai mult oţel.

Se extinde metoda Colesov

SIBIU (dela redacţia ziarului „Flacăra Sibiului").

Tot mai mulţi muncitori dela uzinele „Independenţa"-Sibiu îşi însuşesc metoda tălere intensivă a metalelor iniţiată de stahanovistul sovietic Vasili Colesov, obţinând o înaltă productivitate a muncii şi o mai bună calitate a suprafeţei prelucrate.

In prezent această metodă este aplicată de 20 strungari dela uzinele „Independenţa". Printre ei se află şi tov. Iosif Şerban, stahanovist, care a reuşit să reducă timpul de lucru la o piesă dela 50 minute la numai 25 minute.

Succese asemănătoare, prin aplicarea acestei metode, obţin şi strungarii Coman Popa, Dionisie Filea, Wilhelm Binder, Alexandru Meţiu şi alţii.

Pentru cunoaşterea mai temeinică a metodei Colesov, cabinetul tehnic, în colaborare cu A.S.I.T.-ul, a ţinut o conferinţă la care a participat un mare număr de strungari. Deasemeni s'a organizat o şcoală stahanovistă la care s'au înscris 32 stahanovişti şi fruntaşi în producţie.

Pentru elevii regiunii Iaşi

De pe acum, Comitetul executiv al Sfatului popular orăşenesc Iaşi a început pregătirile în vederea organizării unei vacanţe cât mai plăcute pentru elevii din şcolile elementare şi medii. Prin secţiunea de învăţământ s'au organizat tabere de vară în regiune, în care vor pleca după examene peste 250 elevi. Deasemeni, pentru elevii care rămân pe timpul verii în oraş se vor organiza 10 tabere orăşeneşti şi 3 cluburi în diferite cartiere. In programul acestor tabere sunt prevăzute excursii, vizionări de filme în colectiv, vizite la întreprinderi, muzee şi şantiere.

Totodată se fac intense pregătiri pentru deschiderea „Casei Pionierilor".

(Agerpres)

Consfătuirea directorilor de teatre din Capitală şi din ţară

La sfârşitul lunii Aprilie a avut loc în Bucureşti o consfătuire a directorilor de teatre din ţară şi Capitală, convocată de Comitetul pentru Artă de pe lângă Consiliul de Miniştri.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de tov. N. Popescu-Doreanu, preşedintele Comitetului pentru Artă.

Participanţii la consfătuire au ascultat referatul prezentat de tov. Jeleapov, director la Direcţia teatrelor din Comitetul pentru Artă.

Subliniind că repertoriul reprezintă baza întregii activităţi a teatrului, programul său ideologic-artistic, referatul a arătat că crearea de spectacole care să trateze problemele construcţiei socialiste este sarcina principală a dramaturgilor şi a teatrului.

O parte însemnată a referatului a fost consacrată analizei situaţiei din stagiunea actuală, atât în ceeace priveşte compoziţia repertoriului, cât şi în ceeace priveşte nivelul artistic al reprezentării pieselor.

Referatul a arătat succesele dobândite de unele teatre din Capitală şi în primul rând de Teatrul Municipal, precum şi de către o serie de teatre din provincie, cum ar fi Teatrul de Stat din Valea Jiului, Teatrul de Stat din Brăila, Teatrul Naţional din Cluj, Teatrul Naţional din Iaşi, Teatrul Secuesc de Stat din Tg. Mureş etc. Stagiunea în curs — se spune în referat — se remarcă îndeosebi prin „urmărirea mai perseverentă a punerii în scenă a pieselor noi româneşti, interpretarea mai veridică şi mai emoţionantă a pieselor sovietice, folosirea mai curajoasă şi mai atentă de către unele teatre a tinerilor actori şi regizori, creşterea măestriei artistice, o mai mare afluenţă în teatre a publicului nou muncitor".

Cu toate succesele obţinute — a arătat referatul — în teatrul nostru mai sunt lipsuri serioase. In dramaturgie şi în spectacole este încă prezentat slab, schematic, chipul omului nou, marea sa bogăţie sufletească. Trebue intensificată combaterea rămăşiţelor şi influenţelor ideologiei burgheze în alcătuirea repertoriilor, în reprezentarea pieselor şi în atitudinea faţă de noile cadre actoriceşti.

La discuţii au participat numeroşi directori de teatru, regizori, dramaturgi. Discuţiile au fost străbătute de dorinţa vie de a contribui la îmbunătăţirea activităţii teatrale.

Tov. Lucia Sturdza Bulandra a arătat că colectivul Teatrului Municipal nu se împăunează cu succesele obţinute; el se va strădui şi de acum înainte să dea spectacole la un nivel înalt, să corespundă exigenţelor crescânde ale spectatorilor — oameni ai muncii. Vorbitoarea a subliniat apoi munca susţinută pe care o duce Teatrul Municipal cu autorii, sprijinul acordat de întregul colectiv dramaturgilor, colaborarea strânsă cu aceştia. Împărtăşind din experienţa muncii rodnice a Teatrului Municipal, tov. N. Sireteanu a relevat faptul că succesele dobândite se datoresc în cea mai mare măsură colaborării strânse în muncă a întregului colectiv, sprijinirii direcţiei de către un colectiv bine închegat, legăturii cu oamenii muncii.

O seamă de vorbitori au propus organizarea unor consfătuiri cu actorii şi tehnicienii teatrelor şi a unor schimburi de experienţă cu teatrele din provincie pentru extinderea metodelor înaintate de muncă, pentru împărtăşirea rezultatelor pozitive şi pentru intensificarea luptei împotriva lipsurilor.

Tov. Irina Răchiteanu a insistat asupra însemnătăţii cunoaşterii aprofundate a vieţii şi a oamenilor de către dramaturgi, actori şi regizori, precum şi asupra necesităţii studierii serioase şi a aplicării metodei lui Stanislavschi.

Referindu-se la activitatea Teatrului Naţional „I. L. Caragiale", tov. I. Popa a vorbit despre lipsurile şi despre rămânerea în urmă a teatrului faţă de înalta lui sarcină de a fi, prin toate realizările sale, prima scenă a ţării noastre. La Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" nu există încă o viaţă de colectiv închegată iar conducerea nu e sprijinită suficient de către colectivul actoricesc. Vorbitorul a făcut însă afirmaţia greşită că repertoriul n'a putut fi just întocmit din cauza punerii în scenă a unor piese de mare amploare. Prezentarea unor piese mari, importante — fapt pozitiv în activitatea teatrului — nu justifică întru nimic slăbiciunile repertoriului din ultima stagiune, sărac mai ales în piese originale. Ar fi fost necesar ca tov. I. Popa să facă o analiză autocritică mai profundă a lipsurilor conducerii teatrului. Lipsurile din activitatea Teatrului Naţional „I. L. Caragiale" au fost subliniate şi de o seamă de artişti ai Teatrului Naţional ca I. Răchiteanu, D. Cocea, R. Beligan ş.a., cât şi de tovarăşi dela alte teatre ca I. Petrovici, J. Cazaban şi alţii.

In cuvântul lor, tovarăşii Al. Finţi, regizor principal al Teatrului Naţional „I. L. Caragiale" cât şi M. Raicu, director al Teatrului Tineretului, au trecut uşor peste lipsurile muncii lor şi ale colectivelor din care fac parte, nu şi-au făcut o autocritică serioasă.

In decursul dezbaterilor s'au vădit o seamă de slăbiciuni în activitatea unor teatre ca Teatrul Tineretului din Bucureşti, Teatrul de Stat din Arad în ce priveşte alcătuirea repertoriului cât şi interpretarea. In propunerile de repertorii pentru stagiunea viitoare ale teatrelor din Ploeşti şi Sf. Gheorghe nu figurează nicio piesă a dramaturgiei noastre originale.

Cu deosebit interes au fost ascultaţi directori ai teatrelor din provincie: Ion Petrovici (Petroşani), Mircea Avram (Reşiţa), Erdösi (Baia Mare) ş. a. In mod constructiv ei au împărtăşit experienţa lor rodnică, au înfăţişat o serie din realizările dobândite în munca pentru ridicarea şi menţinerea spectacolelor la un înalt nivel artistic, în asigurarea unei legături strânse cu spectatorii, în crearea unei atmosfere sănătoase în teatrele respective, în colaborarea justă între directori, regizori şi actori, în folosirea cu curaj a unor cadre tinere, în creşterea şi promovarea acestora cu mai multă grijă.

In decursul discuţiilor diferiţi vorbitori au criticat referatul pentru faptul că el nu oglindeşte în mod suficient de autocritic lipsurile şi deficienţele în muncă ale Comitetului pentru Artă.

Trăgând concluziile consfătuirii, tov. Ofelia Manole, vicepreşedinte al Comitetului pentru Artă, a subliniat numărul mare de propuneri juste şi importante propuneri pe care Comitetul pentru Artă va trebui să le analizeze în vederea aplicării lor în practică.

In stagiunea aceasta teatrul nostru a dobândit o serie de succese de seamă; aceste succese nu sunt însă satisfăcătoare faţă de creşterea cerinţelor culturale şi a gustului artistic al poporului muncitor.

In momentul de faţă sarcina de bază este crearea de noi spectacole cu piese originale, ale căror teme să fie izvorîte din realitate din viaţa de azi a poporului, piese care interesează în cel mai înalt grad pe oamenii muncii; odată cu aceasta trebue desfăşurată la un nivel mai înalt prezentarea de piese sovietice actuale — precum şi reprezentarea pieselor clasice, etc.

Teatrele trebue să şi dezvolte simţul de răspundere şi iniţiativă pentru alcătuirea repertoriului, să strângă mai puternic legătura cu autorii dramatici.

Pentru a duce o adevărată muncă creatoare, pentru a asigura spectacole de înalt nivel artistic, teatrele trebue să aibă colective închegate, care să dezbată pe larg, în spirit critic şi autocritic, problemele muncii artistice, să colaboreze pentru propăşirea artei noastre teatrale. Lipsurile din activitatea Teatrului Naţional „I. L. Caragiale" se datoresc tocmai faptului că nu există suficientă unitate în conducerea teatrului, nu s'au folosit îndeajuns critica şi autocritica, nu s'au valorificat just forţele actoriceşti existente în teatru.

Munca unui regisor, a unui actor, este apreciată nu numai prin ceeace creează el personal, ci şi prin felul cum contribue la creşterea noilor cadre, prin felul cum ajută ca întregul colectiv să meargă înainte.

In încheiere vorbitoarea a arătat că stagiunea viitoare — care se cere asigurată luându-se din vreme toate măsurile necesare — va trebui să determine un mare pas înainte în dezvoltarea teatrului nostru.

Despre activitatea Institutului de Istorie din Cluj al Academiei R. P. R.

Succesul operei de construire a socialismului este în mod inseparabil legat de dezvoltarea revoluţiei culturale, de avântul puternic al învăţământului, ştiinţei şi culturii, — o însemnătate considerabilă având în această privinţă desfăşurarea unei largi activităţi ştiinţifice în domeniul istoriei.

Odată cu instaurarea regimului de democraţie populară, în studiul istoriei poporului nostru s a produs o cotitură radicală, creându-se condiţiile necesare pentru întocmirea unei istorii cu adevărat ştiinţifice şi complecte a României.

Istoria poporului este istoria luptei neîncetate a maselor muncitoare împotriva exploatatorilor băştinaşi şi a cotropitorilor din afară; studiul ştiinţific al istoriei dezvăluie existenţa şi acţiunea legilor dezvoltării societăţii — ştiinţa istorică fiind în mâna proletariatului un instrument de previziune a viitorului, o armă puternică în lupta pentru prefacerea revoluţionară a societăţii. Tocmai deaceea burghezia nu voia şi nici nu putea să conceapă istoria ca o adevărată ştiinţă. In ţara noastră istoricii puşi în slujba burgheziei şi moşierimii — ascunzând şi dând uitării tradiţiile valoroase reprezentate de ceeace este înaintat în operele istorice ale lui D. Cantemir, ale marelui democrat-revoluţionar N. Bălcescu, ale lui M Kogălniceanu, şi ale altor cercetători — s'au dedat la cele mai grosolane mistificări şi denaturări ale ştiinţei istorice, încercând pe deoparte să transforme istoria într'un monument ridicat căliilor poporului dealungul secolelor, — iar pe de altă parte să înfăţişeze istoria în mod idealist şi metafizic, ca o îngrămădire haotică de fapte izolate, de întâmplări şi acţiuni arbitrare, rod al capriciilor diferitelor personalităţi. In felul acesta istoricii burghezi, ca şi ceilalţi exponenţi ai intereselor burgheziei pe plan ideologic, căutau să răpească oamenilor muncii înţelegerea ştiinţifică a mersului evenimentelor istorice, să demonstreze inexistenţa legilor obiective ale dezvoltării societăţii şi să împiedice folosirea lor în scopul transformării societăţii, să ascundă masselor inevitabilitatea pieirii capitalismului. Totodată, lucrările acestor aşazişi „istorici" erau îmbibate de otrava şovinismului şi cosmopolitismului, fiind menite să educe tinerele generaţii în spiritul urii faţă de alte popoare şi al dispreţului faţă de poporul român, să crească slugi plecate capitaliştilor şi moşierilor, „capetelor încoronate", căpeteniilor şi lachelor imperialismului agresiv.

Luptând împotriva concepţiilor antiştiinţifice şi reacţionare ale burgheziei şi ideologilor ei, partidul nostru a învăţat în trecut şi învaţă azi pe istoricii insuflaţi de dragoste de patrie să-şi întemeieze cercetările pe principiile materialismului dialectic şi istoric, concepţia ştiinţifică a clasei muncitoare despre lume şi societate. Aşa cum ne arată teoria marxist-leninistă, numai pe baza principiilor materialismului istoric, a cunoaşterii legilor obiective ale dezvoltării sociale, **„ştiinţa istoriei societăţii poate deveni, cu toată complexitatea fenomenelor vieţii sociale, o ştiinţă tot atât de exactă ca biologia, de pildă, o ştiinţă capabilă de a folosi în practică legile dezvoltării societăţii"** (I. V. Stalin). Pornind dela aceasta, partidul învaţă pe istorici că spiritul de partid este o condiţie esenţială a unei rodnice activităţi ştiinţifice; adevărul ştiinţific obiectiv poate fi respectat şi redat numai pe baza concepţiei clasei muncitoare — singura clasă interesată în cunoaşterea deplină a adevărului — numai privind istoria ca o armă în slujba luptei clasei muncitoare. Ştiinţa istoriei, armă ideologică de frunte a partidului clasei muncitoare parte integrantă a ştiinţei marxist-leniniste, educă, pregăteşte şi înarmează pe oamenii muncii în lupta pentru construirea socialismului.

Astăzi, un teren larg, nelimitat, de activitate creatoare este deschis tuturor cercetătorilor istorici cinstiţi, ataşaţi poporului şi însufleţiţi de dragoste de patrie. Înfăptuind o politică de continuă promovare a cadrelor tinere şi înlăturând elementele duşmane sau incapabile, partidul cere să se desfăşoare munca necesară pentru reeducarea vechilor istorici dornici să slujească în mod cinstit interesele construcţiei socialiste, pentru ca ei, împreună cu noile cadre ridicate în ultimii ani, să dea poporului numeroase lucrări cu adevărat ştiinţifice privind istoria patriei.

Ca rezultat al orientării activităţii istoricilor pe baze riguros ştiinţifice şi al creării celor mai bune condiţiuni materiale şi de studiu pentru cercetători, în anii regimului de democraţie populară au fost obţinute în domeniul istoriei importante succese în diferite domenii, succese care întrec, atât calitativ cât şi în privinţa ritmului de dezvoltare al cercetărilor istorice, tot ce s'a realizat sub burghezie.

Totuşi, în sectorul istoriei continuă să persiste o serie de lipsuri; unele centre de cercetare ştiinţifică rămân cu mult în urma cerinţelor mereu crescânde puse de partid şi popor în faţa istoricilor, manifestând grave deficienţe în activitatea lor.

De pildă, — Institutul de Istorie din Cluj al Academiei R.P.R.

*

Infiinţarea Institutului de Istorie, în cadrul Filialei Cluj a Academiei R.P.R., a corespuns necesităţii dezvoltării activităţii ştiinţifice în ţara noastră şi studierii aprofundate a bogatului material istoric privitor la dezvoltarea Ardealului, formării continue de noi cadre ştiinţifice.

In faţa Institutului de Istorie dela Cluj s'a deschis un nelimitat câmp de rodnică activitate. Institutul ar fi putut aduce o contribuţie importantă în studierea profundă şi multilaterală şi în interpretarea materialului privitor la succesiunea modurilor de producţie pe teritoriul ţării noastre, la rolul istoric al diferitelor clase şi la desfăşurarea luptei de clasă dealungul secolelor; la apariţia şi dezvoltarea burgheziei şi la transformarea ei într'o forţă reacţionară şi contrarevoluţionară, trădătoare de ţară şi duşmană de moarte a oamenilor muncii; la dezvoltarea clasei muncitoare ca clasa cea mai înaintată a cărei interese se contopesc cu interesele majorităţii zdrobitoare a societăţii; la apariţia şi dezvoltarea mişcării muncitoreşti şi la lupta partidului comunist, care, învingând grele piedici şi persecuţii, înfruntând nenumărate furtuni, a condus la victorie, în condiţiile eliberării ţării de către Armata Sovietică, poporul român şi minorităţile naţionale.

Una din cele mai importante sarcini ce revenea Institutului era combaterea influenţelor ideologiei burgheze, în special stârpirea urmelor otrăvite ale propagandei naţionaliste şovine, răspândită în trecut de conducerile obscurantiste şi huliganice ale „Institutului de Istorie naţională" şi Universităţii „Ferdinand" şi, respectiv, în timpul dominaţiei horthyste, ale „Institutului ştiinţific ardelean" şi Universităţii „Ferenc Ioszef".

Trebue spus că în activitatea Institutului s'au obţinut în ultimii ani, pe baza îndrumărilor Academiei R P R. şi ca rezultat al muncii entuziaste depuse de unii dintre colaboratori, o serie de rezultate pozitive, care au contribuit la dezvăluirea unor momente necunoscute sau greşit interpretate din trecutul poporului nostru. Astfel au dat roade bogate lucrările întreprinse de şantierele arheologice ale Institutului, în cadrul planului general de săpături arheologice stabilit de Academia R.P.R. Şantierul dela Piatra Roşie şi dela Grădiştea Muncelului care a dezvelit aşezarea importantă a statului dac, a pus în lumină înaltul nivel de dezvoltare economică şi de organizare politică a populaţiei băştinaşe **înainte** de cotropirea romană. Materialul obţinut de şantierul arheologic dela Moreşti arată continuitatea de viaţă pe teritoriul R.P R. înainte şi după alungarea romanilor; sunt puse în lumină fapte care contribuie la explicarea ştiinţifică a evenimentelor petrecute în ţara noastră în veacurile III XIII, epocă complect ignorată de istoriografia burgheză.

Au obţinut deasemeni unele rezultate secţiile de istorie medie şi modernă-contemporană ale Institutului. Intre altele, — în cadrul colecţiei „Documente privind istoria Românieî" — s'a început editarea documentelor medievale (Transilvania) dela cele mai vechi cunoscute (din veacul XI).

Activitatea Institutului apare însă cu totul sărăcăcioasă în raport cu condiţiile create cercetărilor în domeniul istoriei. Aceasta se oglindeşte şi în faptul că în revista „Studii şi cercetări ştiinţifice" (organul Filialei Cluj a Academiei R.P.R.), în tot cursul anilor 1951 şi 1952 nu a apărut **niciun** studiu de istorie.

Şi mai nesatisfăcătoare este această situaţie din punctul de vedere al **CONŢINUTULUI** activităţii Institutului de Istorie dela Cluj, al **CALITĂŢII** ştiinţifice a lucrărilor întreprinse.

Trebue spus că ceeace caracterizează lucrările Institutului este refugiul în tehnicism şi factologie (simpla enumerare sau descriere a faptelor, considerate în mod izolat), fuga de interpretarea ştiinţifică şi de generalizarea teoretică a materialului documentar şi faptic, — Institutul remarcându-se prin persistenţa unor concepţii idealiste antiştiinţifice burgheze care, tăinuind existenţa legilor dezvoltării sociale, reduc istoria la o simplă îngrămădire haotică de fapte întâmplătoare.

Nu a fost interpretat preţiosul material documentar rezultat din lucrările arheologice întreprinse la Piatra Roşie, la Grădiştea Muncelului, etc. Conducerea Institutului şi-a îndreptat atenţia şi zelul spre descrierea felului cum era practicat cultul zeilor dacici, neglijând însă pe de-a'ntregul cercetarea şi interpretarea structurii social-economice, a stării forţelor de producţie şi relaţiilor de producţie, caracteristice modului de producţie din acea epocă, mod de producţie care constitue factorul determinant al naşterii şi dezvoltării ideilor politice, juridice, religioase etc. şi a instituţiilor corespunzătoare. Aceeaşi „concepţie" factologică străbate pe de-a'ntregul şi Raportul despre activitatea Institutului prezentat la Sesiunea Academiei; stăruind pe larg asupra lucrărilor de **culegere** a materialului documentar şi preamărind cantitatea acestuia, raportul nu suflă un singur cuvânt şi nu la poziţie faţă de faptul că din monografiile cuprinzând probleme de **interpretare** şi de **generalizare** a materialului documentar, încredinţate Institutului din Cluj de către Academia R.P.R., marea majoritate nu au fost prezentate spre tipărire.

Chiar şi acele puţine lucrări ce au fost publicate, sunt caracterizate printr'o tehnicitate ingustă care oglindeşte aceeaşi fugă de problemele ştiinţifice principiale. Lucrarea despre „Ceramica slavă din Transilvania" publicată de K. Horedt, cuprinde în mod exclusiv o îngrămădire descriptivă de date tehnice — deşi studiul ceramicei este însemnat tocmai pentrucă dă posibilitatea de a se trage concluzii de generalizare asupra nivelului de dezvoltare a vieţii materiale şi culturale. Un exemplu cras de factologie il constitue şi lucrarea prof. Dalcovicîu, directorul Institutului, intitulată „Aşezările dacice în munţii Orăştiei" — o înşiruire seacă în care autorul nu face o serioasă încercare de a păşi peste limitele descrierii tehniciste a detaliilor privind forma, coloritul, ornamentaţia diferitelor vase şi altor fragmente arheologice.

Cunoscând valoarea documentară a faptelor, trebue însă să fie clar că „factologia" este o rămăşiţă nemijlocită a istoriografiei burgheze, o concepţie şi o metodă profund antiştiinţifică şi reacţionară, un înveliş pentru strecurarea ideologiei burgheze, pentru camuflarea nedoriţei de a participa la făurirea unei istorii cu adevărat ştiinţifice a poporului nostru. Faptul că tendinţele de „tratare" factologică a istoriei s'au dezvoltat nestingherit sub ochii şi cu participarea directă a conducătorilor Institutului arată că aceştia continuă să nu înţeleagă că istoria poate fi o ştiinţă numai atunci când interpretează materialul faptic în lumina cunoaşterii modului de producţie, a caracterului şi rolului relaţiilor de producţie, a rolului ideilor înaintate, a rolului maselor ca făuritoare ale istoriei.

*

In activitatea Institutului lipsa preocupării pentru interpretarea ştiinţifică, materialistă, a istoriei se împleteşte cu liberalismul faţă de ideile idealist-subiectiviste, voluntariste. Ignorând legile obiective, a căror acţiune independentă de voinţa oamenilor, stă la baza dezvoltării societăţii, unii cercetători din cadrul Institutului atribue unor „cauze" subiective, capriciului unor „personalităţi marcante", rolul hotărîtor în determinarea evenimentelor şi chiar a dezvoltării social-economice. De pildă, într'o comunicare despre participarea oraşenilor din Ardeal la răscoala populară din 1514, o serie de fapte istorice sunt interpretate în mod subiectivist, autorul considerând că rolul determinant în explicarea fenomenelor sociale îl au nu factorii social-economici, ci anumite stări sufleteşti „de nelinişte" sau „firea sănătoasă a ţărănimii", etc. Este deasemeni caracteristică o comunicare, privind problema încercării de constituire a statului centralizat, în care autorul ocupându-se de unirea Ţărilor Române de către Mihai Viteazul ajunge la concluzia că „cucerirea Transilvaniei (de către Mihai, N.R.) ...n'a răspuns unor necesităţi ale dezvoltării interne a statului muntean... autoritatea lui Mihai derivă doar din starea excepţională, din victorie şi din forţa militară". Autorul stăruie a vorbi mai jos despre „caracterul oarecum aventurier" al politicii lui Mihai Viteazul care, cică „specula în fond o afacere personală în rivalitatea polono-austriac

Mai multă atenție îndeplinirii planului de transport al lemnelor

Îndeplinirea la timp a planului de tras și transport al lemnelor din pădure constitue o problemă de mare însemnătate. De îndeplinirea planului de transport depinde aprovizionarea în bune condițiuni a fabricilor de cherestea cu materii prime și a marilor șantiere ale socialismului cu lemn de construcție, precum și satisfacerea nevoilor de combustibil ale populației muncitoare dela orașe și sate.

In regiunea Suceava, care are un pronunțat caracter forestier, planul de tras și transport al lemnelor pe primul trimestru al acestui an a fost realizat într'o proporție cu totul nesatisfăcătoare. Sarcinile de plan la tras lemn de lucru au fost realizate numai în proporție de 62%, iar la tras lemn de foc în proporție de 51%. La transportul lemnului de lucru planul nu a fost îndeplinit decât în proporție de 49%, iar la transportul lemnelor de foc în proporție de numai 34%.

Situația îndeplinirii planului de tras și transport al lemnelor din pădure în regiunea Suceava continuă să fie și mai proastă în cel de al doilea trimestru din acest an.

In ultimul timp, decând au început muncile agricole de primăvară, problema trasului și transportului materialului lemnos a fost aproape complect neglijată. Până la 31 Martie din totalul de atelaje existente n'au fost îndrumate spre păduri, la trasul și transportul lemnelor, decât un număr restrâns de atelaje.

O nepăsare inadmisibilă față de problema atât de importantă a mobilizării atelajelor în vederea realizării planului de tras și transport al lemnelor manifestă tovarășii din Comitetul executiv al Sfatului popular raional Gura Humorului. Aceasta, cu atât mai mult cu cât în acest raion, care dispune de foarte puțin teren arabil, nu putea fi vorba de o mobilizare, în primul rând, a atelajelor în vederea terminării la timp a însămânțărilor de primăvară. In acest raion din 5772 atelaje numai 1031 atelaje ies la pădure. De aceeași atitudine de nepăsare dau dovadă și tovarășii din comitetul raional de partid. Or, datoria comitetului raional de partid este de a organiza o temeinică muncă politică de lămurire în rândurile cărăușilor țărani muncitori asupra importanței contribuției pe care ei trebue să o dea la îndeplinirea planului de tras și transport al lemnelor din pădure.

Intr'o serie de raioane ca, de pildă, raioanele Rădăuți, Fălticeni și Suceava, comitetele executive ale sfaturilor populare raionale și comitetele raionale de partid au privit în mod îngust problema transportului lemnelor din pădure. Numai așa se explică faptul că în raionul Rădăuți, sunt multe comune de munte ca Brodina, Vicovul de Jos, Ulma, Putna, Straja, etc., de unde n'au fost folosite la trasul și transportul lemnelor, decât un număr restrâns de atelaje, cu toate că aceste comune dispun de foarte puțin teren arabil.

Trebue spus că situația din raionul Rădăuți nu constitue o excepție. De un birocratism cras și de o gravă nepăsare în această problemă dă dovadă și Comitetul executiv al Sfatului popular al raionului Suceava (președinte tov. Grigore Vântu). Deși are sarcina de a sprijini îndeplinirea planului de tras și transport al lemnelor al raionului Fălticeni — prin trimiterea în acest raion a 250 atelaje din comunele Bosanci, Liteni și Moara — comitetul executiv al acestui sfat popular raional nu a privit cu seriozitate această sarcină. „Avem și noi nevoe de atelaje pentru muncile agricole" — motivează fără niciun temei tovarășii din Comitetul executiv al Sfatului popular raional Suceava. Or, cert este că numai circa 50% din atelajele de care dispune raionul Suceava ies la câmp pentru muncile agricole de primăvară. Comitetul raional de partid (prim secretar tov. Motriuc Amfilochie) se împacă cu atitudinea de nepăsare a membrilor comitetului executiv al sfatului popular, nu îi trage la răspundere pentru dezinteresul de care dau dovadă.

O mare răspundere pentru neîndeplinirea planului de tras și transport al lemnelor din pădure o poartă și comitetul regional de partid.

Problema îndeplinirii planului de tras și transport al lemnelor a fost aproape complect neglijată în ședințele comitetului regional de partid. Această greșală se manifestă și la comitetul executiv al sfatului popular regional (președinte tov. Ion Dumitru). Deaceea, nu-i de mirare că lipsa de preocupare față de această problemă se manifestă și la celelalte organe de partid și de stat raionale și comunale.

Comitetul regional de partid Suceava și comitetele raionale de partid, ca și comitetele executive ale sfaturilor populare regional și raionale, trebue să scoată la iveală și să analizeze neîntârziat lipsurile care există, să ia grabnice măsuri pentru lichidarea rămânerii în urmă a transportului de material lemnos.

N. BUZATU
corespondent al „Scânteii"
pentru regiunea Suceava

Știri sportive

Marea întrecere ciclistă internațională „Cursa Păcii" s'a încheiat ieri, cu etapa Lodz-Varșovia. Dealungul celor 139 km. cicliștii din echipa R. D. Germană au luptat cu elan pentru a încheia cursa victorioși, reușind să se situeze în fruntea clasamentului pe națiuni. Pe stadionul din Varșovia, primul a trecut linia de sosire ciclistul polonez Krolak, urmat de Kunes (R. Cehoslovacă) și Cotzer (R. P. Bulgaria). Dintre membrii echipei R.P.R. C. Dumitrescu s'a clasat pe locul 29 — sosind cu 2 minute în urma învingătorului etapei, iar N. Maxim și Gh. Șandru pe locurile 32 și 33. Dintre cei 93 participanți la „Cursa Păcii" doar 33 ciclisti au încheiat întrecerea, iar 55 au abandonat. Dintre cele 16 echipe care au luat parte la această mare întrecere, doar 9 echipe — printre care se află și reprezentativa țării noastre — au încheiat cursa.

★

Eri a început pe stadionul Giulești din Capitală, desfășurarea turneului internațional de volei și baschet, la care participă echipele bulgare Minerul și Locomotiva, precum și formațiile bucureștene C.C.A., Locomotiva, Știința și Progresul. Jocurile desfășurate eri s'au încheiat cu următoarele rezultate :

Volei : Minerul (Dimitrovo) — Știința (echipe feminine) 3—0 ; Minerul (Dimitrovo) — C.C.A. (echipe masculine) 3—2.

Baschet : Locomotiva (Sofia) — Locomotiva (București), echipe feminine, 78—42.

Inmânarea Drapelului de Onoare al F. M. T. D. raionului fruntaș pe Capitală

Mii și mii de tineri din Capitală, încadrați în brigăzi de muncă voluntară, lucrează cu entuziasm pe șantierele celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

Pentru a răsplăti elanul și munca spornică a tinerilor brigadieri din Capitală, Federația Mondială a Tineretului Democrat a conferit un Drapel de Onoare ce se acordă raionului U.T.M., care obține cele mai bune rezultate în munca de pregătire a bunelor condițiuni de desfășurare a Festivalului.

Joi după amiază, în sala Filimon Sârbu a avut loc în cadrul unei adunări festive a tineretului din Capitală înmânarea Drapelului de Onoare al F.M.T.D. raionului fruntaș pe Capitală.

Adunarea a fost deschisă de tov. Gh. Smoleanu, prim secretar al Comitetului Orășenesc București U.T.M. Luând cuvântul, tov. Vasile Dascălu, secretar al Comitetului Orășenesc București U.T.M., a prezentat o dare de seamă asupra desfășurării muncii brigăzilor voluntare pe șantierele Festivalului.

A luat apoi cuvântul Piero Pieralli, secretar al F.M.T.D., care, după ce a adus un călduros salut adunării din partea Comitetului Internațional de Pregătire a Festivalului, a înmânat Drapelul de Onoare al F.M.T.D. reprezentanților tinerilor din raionul 23 August.

In încheierea adunării a fost prezentat filmul „Sub semnul păcii și al tinereții".

(Agerpres)

—o—

O nouă piesă românească pe scena Teatrului Național

La Teatrul Național „I. L. Caragiale" sala Comedia a avut loc Joi seara premiera piesei „Matei Millo" a scriitorului Mircea Ștefănescu, laureat al Premiului de Stat.

Piesa „Matei Millo" evocă începuturile de creație a dramaturgiei originale și ale teatrului românesc.

Scriitorul Mircea Ștefănescu situează acțiunea piesei „Matei Millo" într'o perioadă plină de frământări pentru țara noastră, perioada anilor 1848—1880.

Pe fondul evenimentelor istorice se reliefează activitatea de artist progresist a lui Matei Millo. Inconjurat de o pleiadă de actori, el luptă pentru crearea unui teatru legat de năzuințele poporului, pentru făurirea unei dramaturgii românești, împotriva comediilor bulevardiere importate, menite să satisfacă gustul „protipendadei".

Rolul lui Matei Millo este interpretat de Marcel Anghelescu, artist emerit al R.P.R., iar rolul lui Mihail Pascaly, de Emil Botta. Dintre interpreții piesei mai fac parte Sonia Cluceru, artistă a poporului din R.P.R., G. Timică, artist al poporului, Al. Giugaru artist emerit al R.P.R., V. Antonescu, N. Atanasiu, Eugenia Popovici, Cela Dima, Silvia Dumitrescu și alții.

Decorurile piesei „Matei Millo" sunt semnate de Al. Brătășeanu, laureat al Premiului de Stat.

Piesa „Matei Millo" este montată sub direcția de scenă a regizorului Sică Alexandrescu, maestru emerit al Artei din R.P.R.

Spectacolul s'a bucurat de un mare succes. (Agerpres)

—o—

Informație

Joi dimineața a părăsit Capitala delegația Federației Sindicale Mondiale în frunte cu Iradj Eskandary, care la invitația Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., a participat la sărbătorirea zilei de 1 Mai în Capitală.

Pe aerodromul Băneasa, membrii delegației F.S.M. au fost salutați la plecare de tov. Stelian Moraru, președintele Consiliului Central al Sindicatelor, precum și de numeroși activiști ai C.C.S. și ai Sindicatelor. (Agerpres)

In Camera Comunelor din Anglia

Dezbateri asupra problemelor de politică externă

LONDRA 14 (Agerpres).— TASS transmite :

La 11 Mai, Noel Baker, fost ministru pentru problemele Commonwealthului, a fost primul care a luat cuvântul în numele opoziției în cadrul discuțiilor privind problemele politicii externe. El a declarat că, dacă vor începe tratative cu privire la Coreea și la alte probleme, speră că primul ministru va avea grijă ca aceste tratative să fie duse de miniștri cu răspundere. Noel Baker a spus că guvernul englez trebue să facă uz de întreaga sa influență pentru a asigura „aplicarea eficace și rapidă" a rezoluției adoptate în unanimitate de Organizația Națiunilor Unite în care se cere retragerea bandelor clancaișiste din Birmania.

In continuare, Noel Baker a declarat : „Este absurd să sperăm că se va putea obține o reglementare în Coreea, Indochina și Malaya dacă va continua înarmarea Formosei pentru un război împotriva Pekinului". El și-a exprimat speranța că Churchill îl va convinge pe președintele Statelor Unite să nu mai trimită armament în Formosa.

Fostul ministru de război din guvernul laburist, John Strachey, a spus că Anglia trebue să declare deschis : Dacă, în condițiile actuale, tratativele cu privire la încheierea armistițiului vor fi torpilate, opinia publică mondială nu va da vina pe delegații coreeni și chinezi, ci pe americani. După cum arată agenția Reuter, Strachey a declarat că în actuala fază, extrem de importantă, a tratativelor cu privire la încheierea armistițiului, americanii „nu fac mare lucru în afară de șicanele în chestiuni de amănunt."

Strachey a propus ca, după încheierea armistițiului în Coreea, Anglia să sprijine admiterea „adevăratului guvern al Chinei" în Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite. Aceasta ar fi o dovadă că Statele Unite au renunțat la „poziția lor intervenționistă față de China", ceeace „reprezintă într'adevăr cheia întregii situații din Extremul Orient".

Pentru guvernul englez, a spus în continuare Strachey, este imperios necesar să arate limpede că dezaprobă această poziție „nu numai în vorbe, ci și în fapte". Primul ministru a făcut-o astăzi numai în vorbe, însă acestea trebue să fie urmate de acțiuni concrete. „Intr'o problemă de o însemnătate atât de mare nu putem să ne abținem dela proclamarea punctului nostru de vedere. Dacă nu o vom face, din situația de stat independent vom decădea în situația de satelit".

Fostul adjunct parlamentar al ministrului de război în guvernul laburist, Woodrow Wyatt, a declarat că, dacă Statele Unite vor continua să se opună admiterii Republicii Populare Chineze în Consiliul de Securitate, Anglia va trebui să fie gata „să voteze împotriva Americii în Organizația Națiunilor Unite".

LONDRA 14 (Agerpres).— TASS transmite :

Declarațiile deputaților conservatori și laburiști care au luat cuvântul după discursul rostit de Churchill în cadrul dezbaterilor din Camera Comunelor din 11 Mai asupra problemelor politicii externe vădesc o nemulțumire din ce în ce mai mare față de diferite aspecte ale politicii S.U.A. Deputații conservatori sunt nemulțumiți în special de poziția S.U.A. în problema Egiptului.

După cum reiese din darea de seamă oficială cu privire la dezbaterile parlamentare, laburistul John Hynd a criticat poziția americanilor la tratativele dela Panmunjon. „Refuzăm categoric să înțelegem, a spus el, tonul agresiv al generalului Harrison, care devine din ce în ce mai agresiv tocmai într'un moment în care chinezii sunt gata, așa cum sperăm, să facă concesii reale. Fapt este că în America și chiar în cercurile guvernamentale americane, mulți nu vor în stadiul actual ca războiul din Extremul Orient să înceteze".

In continuare, Hynd a spus : „Cian Cai-și și oamenii care îl sprijină în Formosa vor ca războiul să continue, pentrucă aceasta reprezintă singura lor speranță de salvare... Cian Cai-și se bucură de sprijinul unor elemente foarte influente din America, dintre care unele fac parte chiar din cercurile guvernamentale".

Situația este acum de asemenea natură încât în America există elemente care se bucură de o influență uriașă și care nu vor ca tratativele dela Panmunjon să se termine cu succes

Referindu-se la problema germană, laburistul Michael Foot l-a criticat pe Churchill pentru faptul că acesta l-a lăudat pe Adenauer. El a declarat : „Se pare că în poziția noastră față de Germania nu se va schimba nimic în urma schimbărilor care s'au petrecut în Rusia în ultimele săptămâni... Deși s'au ivit noi posibilități pentru ținerea unei conferințe între cele patru puteri, intenționăm să continuăm a acționa în chestiunea acordurilor cu privire la comunitatea defensivă europeană și a planurilor apărării Occidentului, ca și cum nimic nu s'ar fi schimbat. Este o poziție lipsită de perspective".

Laburistul Geoffrey Bing a avertizat împotriva amestecului Națiunilor Unite în conflictul din Indochina.

Bing a declarat că Commonwealthul britanic se va scinda în modul cel mai catastrofal dacă Anglia va sprijini politica amestecului în războaie care în India și în Indonezia sunt calificate drept războaie de eliberare.

Castle, membră a partidului laburist, a spus : afirmația lui Churchill că în ciuda dorinței noastre de prietenie cu Rusia Sovietică am hotărî să nu renunțăm la îndeplinirea obligațiilor noastre față de Adenauer, fac cu neputință unificarea Germaniei.

LONDRA 14 (Agerpres).

După cum transmite agenția Reuter, luând cuvântul la 12 Mai în cadrul dezbaterilor din Camera Comunelor în legătură cu problemele de politică externă, Attlee a cerut stabilirea unor relații personale mai strânse între marile puteri. Discursul său constitue un răspuns la discursul rostit la 11 Mai de primul ministru Churchill, care a chemat la tratative între cele patru puteri „fără mari amânări".

Attlee a declarat că este foarte de dorit ca Anglia să înțeleagă mai bine Rusia, iar Rusia să înțeleagă mai bine Anglia.

Attlee a cerut să se țină seama de mișcările naționale indiferent dacă ele se desfășoară în Indochina, Egipt, Arabia sau Africa.

„A atribui toate acestea intrigilor sovietice, a spus Attlee, înseamnă a simplifica prea mult problema". In Statele Unite și în Anglia, a continuat Attlee, o anumită parte a opiniei publice este înclinată să facă tocmai acest lucru. Pe de altă parte în Anglia și în alte țări există oameni care sunt înclinați să atribue toate dezordinile politicii americane. „Consider că acest lucru este deasemenea greșit".

Attlee a sprijinit afirmația lui Churchill că nu trebue să se adopte o atitudine lipsită de atenție față de rezolvarea parțială a unor probleme izolate, că nu trebue să se renunțe la o asemenea metodă.

„Să privim cum se prezintă situația de cealaltă parte a Oceanului. Președintele Eisenhower rostește un discurs important. El vorbește în numele guvernului. In America însă, puterea este împărțită între guvern și Congres. S'ar putea ca guvernul să vrea să încurajeze exportul nostru în Statele Unite. Dar s'ar putea și ca politica guvernului să sufere un eșec, așa cum s'a întâmplat cu contractele pentru construirea barajului „Chief Joseph Dam", când ofertele firmelor engleze, deși erau cele mai convenabile, au fost respinse de armata americană".

Trecând apoi la tratativele de armistițiu din Coreea, Attlee a declarat : „In Statele Unite există oameni care nu doresc o reglementare și de acest lucru trebue să se țină seama. Există oameni care vor un război de mari proporții cu China, un război împotriva comunismului în general. In afară de aceasta, influența adepților lui Cian Cai-și pe culoarele Congresului este încă puternică". Attlee a arătat că ar fi util ca la tratativele de armistițiu din Coreea să participe și alți membri interesați ai Organizației Națiunilor Unite. „Sunt absolut convins că, atunci când — după cum sperăm cu toții — aceste tratative directe de armistițiu vor fi terminate, reglementarea ulterioară nu va fi lăsată exclusiv în grija americanilor". După cum a arătat Attlee în continuare, în ultima vreme el a fost îngrijorat de tergiversarea tratativelor. „Nu sunt de părere că celelalte puncte care provoacă în prezent divergențe sunt cu adevărat de natură a frâna aceste tratative".

„Sunt convins mai mult decât oricând, a spus în continuare Attlee, că, de îndată ce se va încheia un acord, China va trebui să ocupe în Consiliul de Securitate locul ce-i revine de drept. Judecând pe baza tuturor faptelor, ea devine un stat destul de puternic ; ea are dreptul să fie unul dintre cei cinci mari".

Attlee a declarat în continuare că Anglia este vital interesată în pacea cu China. Speranțele Angliei de a obține lărgirea comerțului cu Statele Unite au slăbit foarte mult ca urmare a recentelor evenimente.

Principiul „comerț, nu ajutor", nu a fost, după cât se pare, adoptat de Statele Unite. Ni se spune mereu să nu facem comerț cu China, nici măcar în ceeace privește mărfurile care au legături foarte îndepărtate cu eforturile militare. Și noi, ca și orice altă țară, suntem vital interesați în reglementarea acestei probleme a comerțului cu China". După cum a arătat Attlee în continuare, el este convins că orice încercare de a transfera Organizației Națiunilor Unite problema Indochinei va provoca „o sciziune serioasă în rândul Națiunilor Unite și, lucru care are o importanță și mai mare pentru noi, chiar o sciziune în rândul Commonwealthului".

Attlee a spus că a stat recent de vorbă cu mulți oameni din țările Asiei (în cursul călătoriei în Birmania, unde a luat parte la conferința partidelor socialiste din Asia). După cum a arătat Attlee, toți aceștia consideră — pe drept sau pe nedrept — că Vietminul a luat naștere în special ca o răscoală împotriva colonialismului francez.

Firește că Vietminul a acceptat ajutor din partea chinezilor sau dela încă altcineva, exact așa cum a primit China ajutor din partea Rusiei. „Părerea că indochinezii vor să devină sateliți ai Chinei este însă în contradicție cu întreaga istorie a acestei părți a lumii".

Attlee a declarat că ar fi o greșală să se creadă că o Germanie unită trebue să devină în mod automat parte integrantă a organizației Uniunii Atlanticului de Nord. „Cred că rușii vor ridica desigur obiecțiuni împotriva acestui lucru, așa cum am ridica și noi dacă s'ar propune ca Germania occidentală să devină un satelit al imperiului rus".

In încheierea discursului său, Attlee a sprijinit propunerea primului ministru de a se convoca o conferință a marilor puteri la nivelul cel mai înalt. „Sunt de acord cu primul ministru că nu ar fi de dorit să se propună ca o asemenea conferință să se țină cu participarea unei suite uriașe de experți".

Attlee și-a exprimat convingerea că ar fi o greșală să se organizeze o conferință care să semene cu o discuție publică. Aceasta o dovedește experiența O.N.U. Orice conferință de acest fel necesită o pregătire intensă și minuțioasă. „Dorim să știm precis ce vrem și acest lucru nu se referă numai la Anglia ci și la Statele Unite".

Și în această privință există o anumită situație constituțională sui generis, a continuat Attlee. „Președintele Eisenhower poate să se ducă la conferință, iar la întoarcerea sa în S.U.A. să se pomenească destituit, așa cum s'a întâmplat cu președintele Wilson după tratativele dela Versailles". Deaceea, este necesar ca acel care se va duce la conferință să fie investit cu puteri depline.

---

nalităților progresiste ale poporului român și ale minorităților naționale, ca Gheorghe Doja, Horia, Cloșca și Crișan, Várga Ecaterina, Bălcescu, Eftimie Murgu, Gh. Barițiu și alții.

Una din sarcinile cele mai importante ale Institutului de Istorie dela Cluj era aceea de a dezvălui și fundamenta din punct de vedere istoric frăția de luptă a oamenilor muncii români, maghiari, germani de pe teritoriul Transilvaniei împotriva exploatatorilor și asupritorilor comuni. Institutul ar fi putut și ar fi trebuit să aducă o mare contribuție în propagarea ideologiei internaționaliste a frăției oamenilor muncii de orice naționalitate — arătând cum învrăjbirea naționalistă a slujit dealungul veacurilor claselor exploatatoare ca armă veninoasă de dezbinare a oamenilor muncii, de spargere a unității acestora și de menținere și agravare a exploatării și asupririi ; cum șovinismul a înlesnit exploatarea poporului român și a minorităților naționale atât de către burghezia și moșierimea română, cât și de cele de naționalitate maghiară, germană, etc. ; cum șovinismul și naționalismul burghez s'au împletit cu trădarea intereselor naționale, cum a fost folosită atârnarea șovinistă de cercurile imperialiste din Apus pentru asservirea țării, pentru a netezi calea agresiunii hitleriste și înrobirii popoarelor român și maghiar. Datoria Institutului era de a analiza rezolvarea problemei naționale în condițiile regimului de democrație populară, roadele politicii partidului și guvernului pentru înflorirea economică și culturală a poporului român și a minorităților naționale.

Este de nelertat faptul că Institutul de Istorie din Cluj nu numai că nu și-a îndeplinit și nici nu a înțeles să se preocupe de această sarcină, ci, dimpotrivă, s'a făcut uneori răspânditorul unor manifestări și abateri șoviniste. Unii colaboratori ai Institutului, în loc să demaște pe promotorii alianței reacționare a burgheziei române cu absolutismul habsburgic împotriva maselor muncitoare maghiare și române, în mod obiectiv se solidarizează cu această politică antinațională pe care au combătut-o încă acum un secol Bălcescu și Petőfi — ceeace face ca în unele comunicări sau studii ale unor colaboratori ai Institutului să fie elogiate actele de șovinism ale celor mai reacționare cercuri burgheze românești din Ardeal și să răbufnească expresii de un cras șovinism, provenite deadreptul din arsenalul ideologic al naționalismului burghez. Nu poate să nu stârnească îngrijorare faptul că unii colaboratori ai Institutului, membri ai catedrelor de Istorie ale Universității „Babeș", transmit și studenților asemenea idei și concepții șovine, profund ostile intereselor poporului muncitor.

★

Toate aceste lipsuri deosebit de serioase se datoresc în cea mai mare măsură faptului că conducerea Institutului nu a înțeles să facă o cotitură reală, sinceră și adâncă dela vechile concepții burgheze spre însușirea materialismului istoric.

Din 1945 încoace prof. Daicoviciu nu a mai publicat nici o lucrare de sinteză din care să se poată vedea în ce măsură autorul și-a revizuit pozițiile sale anterioare în domeniul cercetării istorice. Or, în activitatea din trecut a prof. Daicoviciu pe tărâmul istoriei s'au manifestat concepții greșite, idealiste, cosmopolite, naționaliste. Principala sa lucrare, intitulată „Transilvania în antichitate" monografie publicată în limba franceză și în limba italiană — dar pe care autorul nu a socotit necesar s'o traducă și în limba poporului român — este străbătută de idealism și întemeiată pe concepții antiștiințifice. In lucrarea sa prof. Daicoviciu ignorează faptul că societatea omenească are în mod obiectiv un mers ascendent, progresiv, determinat de legile lăuntrice ale dezvoltării sociale, de schimbările survenite în modul de producție, care încep întotdeauna cu schimbările și dezvoltarea forțelor de producție — în primul rând a uneltelor de producție în necontenit progres. Totodată autorul neagă faptul că la baza dezvoltării vieții politice și culturale stă dezvoltarea vieții materiale, a economiei, a producției, — ei găsind „cheia universală" a problemelor în... migrațiunea popoarelor. Pentru autor succesiunea culturilor de pe teritoriul Ardealului ar fi nu un produs al dezvoltării sociale ascendente proprii a populației băștinașe, ci mai ales un import adus de diverșii migratori. Astfel, după prof. Daicoviciu, înflorirea metalurgiei bronzului în Ardeal, apariția folosirii fierului, folosirea roții olarului, folosirea calului în timp de război — și până și organizarea uniunilor geto-dace conduse de „regi" și rolul social deosebit de important al preoților în statul dac sunt înfățișate de autor ca fiind produsul influențelor „din afară", al „sosirii Sciților", al „venirii Celților", etc. In acelaș fel este „tratată" și cotropirea romană pe care autorul o idealizează, vorbind numai despre „înfrumusețarea" provinciei dace, despre construirea de drumuri și clădiri — și trecând cu desăvârșire sub tăcere sălbatica exploatare a populației de către cuceritorii înfățișați ca „civilizatori" ai Daciei.

Poziția prof. Daicoviciu care privește în acest fel la strămoșii poporului român de azi, încercând să le înfățișeze dezvoltarea culturală ca o sumă de „împrumuturi" și „influențe" străine, nu poate să nu amintească atitudinea de dispreț ciocoiesc față de popor a fostelor clase stăpânitoare îmbibate de cosmopolitism, gata oricând să ponegrească poporul nostru și să nege capacitățile lui creatoare, prosternându-se servil în fața a tot ce e „din afară". In lucrarea sa prof. Daicoviciu s'a alăturat unei teorii rasiste, antiștiințifice, în aprecierea unor fenomene din cultura neolitică. (Vezi „Studii" An. III Nr. 2 pag. 193).

Dealtfel, pentru nivelul științific al lucrării este grăitor faptul că ea vorbește cu seninătate despre existența — în plină epocă sclavagistă, în secolul II-III al erei noastre — a unei „burghezii orășenești", alcătuită „din comercianți și burghezie industrială" !

Este deosebit de regretabil faptul că prof. Daicoviciu nu a găsit încă, din 1945 încoace, timpul necesar pentru a lua o poziție clară și categorică față de „tezele" acestei lucrări — cu atât mai mult cu cât el s'a bucurat de ajutorul unor istorici sovietici și români care i-au analizat lucrarea și au scos la iveală gravele lipsuri și confuzii pe care le cuprinde.

Totodată trebue spus că atitudinea directorului Institutului, inactivitatea și indiferența față de elaborarea unor noi lucrări științifice, au constituit o încurajare și pentru alți colaboratori cu munci de răspundere în Institut, cu numeroase state de serviciu în trecut pe câmpul idealismului și al manifestărilor de cosmopolitism și care de ani de zile nu au găsit cu cale să țină vreo comunicare și să dovedească prin fapte că au rupt cu pozițiile istoriografiei burgheze și că vor să slujească din plin poporului român.

★

Marile lipsuri și deficiențe în activitatea științifică a Institutului sunt strâns legate de viața sa internă, de metodele de conducere folosite, de politica de cadre aplicată. In această privință trebue spus că, datorită lipsei unei politici sănătoase de cadre, în Institut au pătruns și s'au menținut o serie de elemente burghezo-naționaliste, cosmopolite, care promovau cu îndărătnicie concepții antiștiințifice, idealiste și erau lipsite de dorința de a realiza ceva pozitiv pe tărâmul activității științifice. Asemenea elemente, cărora dintr'o gravă lipsă de vigilență li s'a încredințat, un timp, tocmai sectorul de istorie modernă și contemporană, au desfășurat — între altele — o acțiune de frânare a cercetărilor privind mișcarea muncitorească, acțiune dusă sub lozinca istoriografiei burgheze potrivit căreia evenimentele contemporane, și în special mișcarea muncitorească, n'ar fi „obiect pentru cercetările istorice". Această acțiune și-a găsit un teren favorabil în faptul că prof. Daicoviciu, în calitatea sa de director al Institutului, a acordat atenția centrală sectorului de istorie veche și a neglijat celelalte sectoare, mai ales sectorul de istorie modernă și contemporană.

Lipsa de vigilență s'a împletit strâns cu înăbușirea activității cadrelor cinstite, în special a elementelor tinere, setoase de muncă științifică adevărată, în folosul poporului muncitor. Acestor tovarăși li s'au creat în Institut condiții grele ; deși temele ce și le-au ales pentru comunicări ar fi adus o însemnată contribuție la rezolvarea unor probleme importante din istoria patriei noastre, ei au fost lăsați fără nici o orientare, fiind și supraîncărcați cu sarcini atât în cadrul Institutului cât și al catedrelor de Istorie dela Universitatea „Babeș". In locul unei îndrumări reale și al unui ajutor serios, bazat pe o critică constructivă, în Institut și la catedrele de istorie ale Universității „Babeș" s'a practicat față de elementele cinstite o adevărată „vânătoare de greșeli" menită să ducă la hărțuire și demoralizare — și aceasta tocmai din partea acelora care dădeau dovadă în mod consecvent de liberalism și nepăsare față de propriile lipsuri și denaturări. Este semnificativ faptul că unii cercetători tineri și vârstnici care au elaborat cu ani de zile în urmă lucrări promițătoare, n'au mai publicat nimic în ultimii ani considerând că „riscă mult când scriu". Sunt cazuri când elementele tinere, în loc să fie necontenit folosite și îndrumate în munca de cercetare și sintetizare științifică, sunt repartizate la munci cu caracter tehnic, lucrări de inventariere, etc.

Directorul Institutului și șeful catedrei de istorie dela Universitatea „Babeș", prof. Daicoviciu, nu numai că nu se îngrijește de îndreptarea acestei situații, dar o și „motivează", susținând că elementele tinere „trebue să sufere până să se ridice, deoarece și el a suferit", — concepție retrogradă, aidoma celei după care erau „crescuți" ucenicii în trecut, sub capitalism, și care nu are nimic comun cu metodele de creștere a cadrelor în condițiile regimului de democrație populară, când partidul și guvernul nu precupețesc nici un efort pentru dezvoltarea tineretului științific.

In atmosfera regimului araccelevist din Institut, au înflorit ploconeala și servilismul față de „cei mari", tendințele de tămâlere și de acoperire reciprocă a lipsurilor, familiarismul și alte asemenea manifestări ale spiritului mic-burghez. In viața Institutului nu sunt încă cunoscute și folosite în mod real autocritica și critica de jos, lupta de opinii — fără de care nici o știință nu poate să progreseze.

★

La lipsurile grave existente în activitatea Institutului de Istorie din Cluj a contribuit într'o însemnată măsură faptul că Filiala Academiei R. P. R. din Cluj — președinte acad. prof. E. Petrovici — nu a exercitat aproape nici un control asupra activității Institutului. In mod cu totul sporadic, Filiala s'a mulțumit să-și trimită uneori delegatul său pentru a participa formal la unele ședințe din Institut, dar n'a îndrumat din punct de vedere științific munca Institutului, n'a controlat în ce măsură se aplică în practică linia partidului și n'a sesizat Prezidiul Academiei R.P.R. de această situație care a dăinuit ani de zile. Mai mult decât atât, prin rapoartele prezentate Prezidiului Academiei, acad. prof. E. Petrovici a apărat chiar vreme îndelungată unele poziții greșite și antiștiințifice ale colaboratorilor Institutului de Istorie din Cluj și a făcut să întârzie luarea unei hotăriri de către Prezidiul Academiei R.P.R.

Ani de zile secția a V-a (de istorie) a Academiei R.P.R. n'a controlat decât din birou și din rapoarte munca Institutului de Istorie din Cluj ; ea n'a făcut în decurs de 4 ani controale serioase, la fața locului, care să analizeze concepția de muncă a secțiilor, sectoarelor și colectivelor, pentru temeinica lor îndrumare științifică — precum și activitatea depusă pe tărâmul selecționării și creșterii cadrelor. Cu foarte multă și nejustificată întârziere s'a trecut la primenirea unor cadre din Institut și la remedierea în parte a gravelor lipsuri ideologice, care au mai lăsat încă și până acum urme adânci.

Fără îndoială că multe din lipsurile Institutului de Istorie dela Cluj ar fi putut fi sesizate și îndreptate la timp, dacă comitetul regional de partid Cluj nu ar fi dovedit o serioasă subapreciere a problemelor muncii ideologice și o slabă vigilență politică. Comitetul regional de partid ar fi trebuit să manifeste o grijă de zi cu zi față de Institutul de Istorie, care are un rol deosebit de important în viața ideologică, să pătrundă adânc în problemele privitoare la conținutul activității Institutului, la puritatea ideologică și nivelul științific al lucrărilor, la legătura lor cu viața, cu cerințele partidului și sarcinile construcției socialiste. Comitetul regional de partid ar fi trebuit să vegheze la orientarea consecvent materialistă a lucrărilor, să combată greșelile ideologice, să contribue la înrădăcinarea unor metode de muncă înaintate în viața internă a Institutului, să dezvolte critica și autocritica și lupta de opinii, să urmărească felul cum sunt ajutate în muncă cadrele cinstite vechi și tinere. Dar comitetul regional de partid Cluj nu a socotit ca fiind de resortul său controlul asupra modului cum este aplicată linia politică a partidului în Institutul de Istorie. Comitetul regional de partid poartă răspunderea faptului că organizația de bază este ca și inexistentă în viața Institutului. A dăunat deasemeni faptul că presa locală de partid nu s'a preocupat de analiza critică a activității Institutului.

Academia R.P.R. trebue să ia toate măsurile pentru ca Institutul de Istorie dela Cluj să-și poată lichida grabnic marile lipsuri și deficiențe, pentru a ajuta și îndruma actuala conducere, toate forțele cinstite care se găsesc în Institut, să înfăptuiască o cotitură radicală în munca lor și să desfășoare o rodnică activitate pe tărâmul istoriei. Totodată trebue ca comitetul regional de partid Cluj, lichidând manifestările de subapreciere a muncii ideologice, să ia măsuri pentru intensificarea activității de partid în cadrul Institutului, pentru îmbunătățirea serioasă a muncii de educare ideologică a cadrelor științifice, pentru a contribui printr'o îndrumare și un control sistematic la ridicarea nivelului întregii activități științifice și vieți interne a Institutului.

Este necesar ca și Secția a V-a a Academiei și Institutul de Istorie din Capitală al Academiei R.P.R. să intensifice combaterea tendinței de factologie întrucât unii istorici dela Institutele de Istorie din București, Iași s'au lăsat și ei antrenați într'o măsură pe această pantă. Trebue spus totodată că — cu toate succesele dobândite — o mare lipsă pe tărâmul istoriei continuă să fie neglijarea problemelor istoriei moderne și, în deosebi, ale istoriei contemporane, dintre care unele sunt de o mare însemnătate și de o arzătoare actualitate pentru lupta și munca creatoare a poporului nostru.

Cercetătorii în domeniul istoriei, însuflețiți de dragoste de patrie, își pot îndeplini cu cinste marile și nobilele sarcini ce le stau în față ridicându-și neîncetat nivelul pregătirii politico-ideologice și profesionale, însușindu-și profund spiritul de partid, luptând pentru a se elibera de povara concepțiilor nemarxiste, sporindu-și vigilența față de rămășițele sau influențele ideologice străine și nimicind orice liberalism față de acestea, pășind pe calea luminată de exemplul istoriografiei sovietice, de genialele idei leninist-staliniste.

Scrisoare din Paris

Noi măsuri de împovărare a masselor în Franța

GEORGES SORIA
corespondentul „Scânteii" la Paris

După vacanța parlamentară care a durat 6 săptămâni și în cursul căreia au avut loc alegerile municipale, Adunarea Națională Franceză și-a reluat lucrările într'o atmosferă foarte încordată din pricina situației financiare care se înrăutățește mereu, a înfrângerilor suferite de trupele franceze în războiul colonial pe care îl duc în Indochina, a conflictelor sociale și a hotărîrii afirmate în mod fățiș de către guvern de a revizui Constituția și de a guverna prin „puteri speciale".

Încă de acum câteva săptămâni pozițiile echipei ministeriale conduse de René Mayer erau serios zdruncinate chiar și în mijlocul claselor mijlocii. De-atunci, poziția guvernului a devenit și mai șubredă. Nici ziarele burgheze nu se mai sfiesc să numere zilele guvernului. Unele ziare prezic că guvernul va cădea în legătură cu proiectele sale financiare ; altele prezic că el va cădea în legătură cu puterile speciale pe care le pretinde cu scopul de a reduce parlamentul la tăcere. Oricum ar fi, fapt este că unele ziare ca „Le Monde", care în mod obișnuit sprijineau politica guvernamentală, recunosc acum nepopularitatea generală a guvernului.

Dările de seamă publicate de presa burgheză asupra dezbaterilor parlamentare în cursul cărora a luat cuvântul primul ministru Mayer sunt semnificative. Subliniind că până și majoritatea guvernamentală din parlament a făcut o „primire de ghiață" programului pe care l-a prezentat Mayer acum câteva zile, ziarele sugerează astfel cititorilor că deputații majorității ezită să dea în mod fățiș aprobarea lor unui guvern a cărui întreagă politică nemulțumește păturile cele mai largi ale populației, cu excepția, bineînțeles, a cercurilor conducătoare ale burgheziei.

Aceste manevre ale deputaților majorității, care constă în fond în a-și degaja cu anticipație răspunderea, arată ele singure măsura ostilității pe care politica generală a guvernului Mayer și noile sale măsuri bugetare și financiare o întâmpină în rândurile populației.

Se știe că printre măsurile financiare ale guvernului se află în special sporirea, începând dela 15 Mai, cu 25% a tarifelor pe calea ferată. Pe de altă parte, vor fi făcute reduceri serioase în bugetele ministerelor civile. Astfel, ministerului foștilor combatanți i se vor reduce cu 590 milioane franci creditele alocate pentru pensiile tuberculoșilor. Creditele destinate reconstrucției caselor care au fost distruse în timpul războiului au fost reduse cu 272 milioane franci. Educația națională este și ea lovită de noile măsuri guvernamentale : cheltuielile de întreținere a școlilor vor fi reduse cu 379 milioane franci, iar salariile personalului didactic vor fi reduse cu 1.827 milioane franci ; creditele acordate sănătății publice vor fi reduse cu 576 milioane franci. Bugetul lucrărilor publice va fi redus cu 17 miliarde franci, investițiile civile destinate gazului, cărbunelui și electricității vor fi micșorate cu o sumă care se ridică la 7 miliarde franci.

Agricultura va suferi și ea de pe urma măsurilor financiare luate de guvern, prin suprimarea unor credite în valoare de sute de milioane de franci. Aceste măsuri au și intrat în vigoare : ele au fost publicate în Jurnalul Oficial, fără ca guvernul Mayer să le fi supus aprobării parlamentului. Și totuși guvernul Mayer socotește că aceste măsuri nu sunt suficiente. El cere acum Adunării Naționale să-i dea în plus, în afară de aceste reduceri de credite, posibilitatea să reducă cu ajutorul deplinelor puteri, în materie financiară, o serie întreagă de alte cheltuieli bugetare.

Fără să enumerăm toate aceste măsuri, să citâm totuși unele dintre ele : guvernul își propune, de exemplu, să interzică până la sfârșitul anului 1954 orice creștere a salariilor funcționarilor, a pensiilor, etc., chiar dacă costul vieții va spori până la acea dată. Pe de altă parte, statul va putea să decidă încetarea plăților la care este obligat prin lege, în special în ce privește vărsarea de prestații sau subvenții acordate asociațiilor și întreprinderilor publice. Guvernul cere deasemenea să aibă dreptul de a fixa prin decrete-legi vârsta de pensionare a personalului civil și militar și a funcționarilor din administrație. Posibilitatea de a micșora sau de a mări în anumite cazuri speciale limita de vârstă pentru pensionare ar permite, fără îndoială, guvernului să instituie un regim de favoritism. Guvernul cere apoi dreptul să instituie noi taxe pe vehiculele automobile de peste 3 tone, adică asupra transporturilor pe șosele, ceeace va duce în fond la o scumpire a prețurilor mărfurilor, adică, în cele din urmă, la o scumpire a costului vieții. In timp ce impune reduceri masive creditelor civile, Mayer anunță și unele reduceri neînsemnate ale cheltuielilor militare.

Prin ansamblul de măsuri pe care le-a luat și prin proiectele a căror votare o solicită, guvernul Mayer pretinde că va reuși să reducă uriașul deficit bugetar care se ridică în 1953 la 804 miliarde franci și care în 1954 va fi, după prevederile cele mai optimiste, de 1000 miliarde franci. Reducerea prevăzută este de 100 miliarde franci.

In discursul pe care l-a rostit în fața Adunării Naționale, șeful guvernului a declarat că dorește să micșoreze deficitul bugetului pentru a evita inflația. Dar Mayer nu a agitat spectrul inflației decât pentru a face ca opinia publică să accepte un rău tot așa de primejdios pentru ea: deflația bugetară asupra creditelor civile. Calculul guvernului este însă fals. Guvernul nu va reuși să ascundă că reducerea cheltuielilor civile cerută de René Mayer, va agrava și mai mult condițiile de viață ale masselor și așa extrem de grele. Massele înțeleg acest lucru pentrucă simt pe propria lor piele efectele dureroase ale politicii guvernelor reacționare. Muncitorii știu cu toții că din 1951 salariile lor sunt „înghețate" de către guvern, în timp ce costul vieții s'a scumpit în mod oficial cu 20%. In acest timp, însă, trusturile au realizat beneficii fabuloase.

Iată deci protestul masselor împotriva noilor măsuri și proiecte financiare ale guvernului este atât de puternic chiar de pe acum. Iată deci opinia publică cere deasemenea ca creditele militare care constituie o povară zdrobitoare pentru populația muncitoare și care absorb aproape jumătate din cheltuielile bugetare ale Franței, să fie în mod considerabil reduse. Prin încetarea ostilităților în Vietnam, prin adoptarea unei politici de pace, s'ar putea aduce aproape imediat o serioasă ușurare finanțelor franceze și s'ar putea îmbunătăți condițiunile de viață ale muncitorilor.

In scopul încercărilor de înăbușire a protestului popular și pentru a face față nemulțumirii care cuprinde și păturile mijlocii, guvernul Mayer cere parlamentului puteri speciale de ordin constituțional. El a depus zilele trecute pe biroul Adunării Naționale un proiect de lege cu privire la revizuirea Constituției într'un sens antidemocratic. Proiectul recomandă folosirea generalizată a decretelor-legi adoptate fără ca parlamentul să fie consultat. El cuprinde măsuri care să ușureze dizolvarea Adunării Naționale, adică instituе o permanentă amenințare împotriva deputaților, în cazul când aceștia s'ar arăta împotriva politicii guvernamentale. Unul dintre articolele proiectului urmărește să desființeze imunitatea parlamentară în răstimpul dintre sesiuni, adică să dea guvernului posibilitatea de a aresta pe deputații care se opun politicii guvernamentale. Nu este greu de înțeles că ascuțișul acestor măsuri se îndreaptă, în primul rând, împotriva deputaților comuniști și progresiști.

Pe de altă parte, mai cu seamă după eșecul răsunător pe care l-a suferit cu prilejul grevei dela uzinele Renault, unde a fost obligat să renunțe la lock-out și să reprimească pe cei 37.000 muncitori ai marii uzini de automobile din Paris, guvernul își propune să lovească serios în dreptul la grevă. Fără să îndrăznească de pe acum să vorbească deschis despre arbitrajul obligator, guvernul urmărește în fond să instituе acest sistem odios sau alte măsuri asemănătoare pentru a interzice de fapt dreptul la grevă.

După cum se vede, noile proiecte guvernamentale sunt depuse cu intenția de a înăspri cursul politicii sale de reacțiune, fascizare și mizerie. Dar condițiile sunt departe de a fi favorabile acestei politici. Clasa muncitoare nu este izolată și, după cum au dovedit recentele greve și, într'o bună măsură, alegerile municipale, frontul unic al muncitorilor se lărgește și se consolidează ca centru activ și combativ al întregii mișcări democratice franceze.

Nemulțumirea care a cuprins clasele mijlocii lasă să se prevadă că, în luptele care se anunță, numeroase elemente care până acum n'au fost angajate în lupta pentru democrație și pace decât în rare ocazii sunt gata de astădată să treacă la acțiune.

Partidul Comunist Francez duce zilnic prin presa sa și prin organizațiile sale din uzine, întreprinderi, cartiere, etc. o campanie susținută pentru a uni în această luptă cele mai largi pături ale populației. In aceste zile Partidul Comunist Francez cheamă pe toți republicanii să se unească pentru a apăra Constituția amenințată, să acționeze viguros și în deplină unitate împotriva proiectelor guvernului reacționar.

Rezoluția Comisiei pentru afacerile externe a Adunării Naționale Franceze

PARIS 14 (Agerpres).

După cum anunță agenția France Presse, în ședința sa din 13 Mai, Comisia pentru afacerile externe a Adunării Naționale Franceze a adoptat următoarea rezoluție :

„Comisia pentru afacerile externe își exprimă dorința ca guvernul francez să declare din nou, așa cum a făcut-o și președintele Republicii franceze, că dorește convocarea cât mai grabnică a unei conferințe a reprezentanților celor mai înalți ai celor patru puteri și să prezinte o propunere concretă pentru pregătirea conferinței".

Speculații cu piaștrii indochinezi

PARIS 14 (Agerpres). — TASS transmite :

Ziarele anunță că deputații comuniști Duclos, Billoux și Guyot au prezentat biroului Adunării Naționale în numele grupului parlamentar al partidului comunist, propunerea de a se institui o comisie specială formată din reprezentanți ai tuturor grupurilor parlamentare, care să facă o anchetă pentru a stabili „cum a fost posibil ca timp de mai mulți ani să se facă speculații cu piaștri indochinezi. Comisia trebue deasemenea să stabilească ce personalități politice și financiare au fost angajate în aceste speculații și cine sunt complicii lor".

In memoriul care însoțește această propunere, se arată că știrile apărute în unele ziare și revelațiile făcute de partidul comunist, au dovedit „existența unor speculații pe scară largă cu piaștri indochinezi, fapt care a permis unor anumite persoane să realizeze uriașe averi cu prețul vieților a zeci de mii de tineri francezi și vietnamezi".

Mișcarea grevistă în țările capitaliste

NEW YORK 14 (Agerpres). — TASS transmite :

In prezent în Statele Unite au loc numeroase greve de importanță locală, dintre care unele durează de mai mult timp. Greviștii cer mai cu seamă majorarea salariilor.

In urma grevei acarilor și telegrafiștilor dela căile ferate și-a sistat operațiile societatea „Hudson and Manhattan railroad company" care asigură transportul a 70.000 de pasageri între partea de Nord a statului New Jersey și New York.

In orașele Mishawoka Fort-Wayne și Munsey (statul Indiana) — au declarat grevă 5.500 de membri ai sindicatului muncitorilor din industria cauciucului.

Sunt în grevă și 1.200 de desenatori și tehnicieni dela uzina „General Electric Company" din Linn (statul Massachusetts). Cei 10.000 de electricieni dela întreprinderile societății „General Electric Company" din Syracusa continuă greva de două luni.

Continuă deasemeni greva câteva mii de mecanici din Seattle. La Buffalo 3.000 de mecanici au obținut majorarea salariilor după șase zile de grevă.

Potrivit relatărilor agenției United Press, în prezent în peste 20 de state au loc 37 de greve ale muncitorilor constructori.

Tot pentru majorarea salariilor luptă sindicatele muncitorilor oțelari, ale muncitorilor din industria electrică, sindicatul independent unit al muncitorilor din industria de radio și electrotehnică, sindicatele marinarilor, muncitorilor din industria conservelor de carne, sindicatele muncitorilor din industria petroliferă precum și sindicatul muncitorilor din industria construcțiilor navale.

TOKIO 14 (Agerpres). — TASS

După cum anunță agenția Kiodo Tușin 12.600 de muncitori dela societatea industrială „Katakura" au declarat la 13 Mai grevă ; muncitorii cer anularea ordinului de concediere a 239 de muncitori și democratizarea conducerii administrative.

★

PARIS 14 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că greva ofițerilor din marina comercială franceză continuă. Negocierile desfășurate până în prezent nu au dus la niciun rezultat. La Marsilia, unde întreg personalul de pe remorchere s'a alăturat grevei, niciun vas francez nu a putut părăsi portul. Porturile Le Havre și Bordeaux se află în aceeași situație.

★

PARIS 14 (Agerpres). — Ziarul „L'Humanité" anunță din Tunisia că în ciuda represiunilor deslănțuite de autoritățile colonialiste franceze, 3.500 muncitori dela arsenalul din Ferryville, afiliați la C.G.T., Confederația franceză a muncitorilor creștini și organizația „Force Ouvrière", au declarat grevă în sprijinul revendicărilor lor privitoare la salarii.

★

CARACI 14 (Agerpres). — TASS

Ziarul „Doon" relatează că în urmă grevei funcționarilor societății comerciale și de transporturi din provincia Sind (Pachistan), transporturile de pasageri (cu excepția căilor ferate) au fost paralizate în întregime în orașul Caraci și în întreaga provincie.

Greviștii au declarat că sunt hotărîți să continue greva până la satisfacerea revendicărilor lor cu privire la mărirea salariilor.

Cererea guvernului francez respinsă de Comisia financiară a Adunării Naționale Franceze

PARIS 14 (Agerpres). —

Agenția France Presse anunță că Comisia financiară a Adunării Naționale Franceze a respins cererea guvernului de a i se acorda puteri depline. Astfel, guvernul va fi lipsit de posibilitatea de a proceda prin decrete pentru a lua măsuri în domeniul financiar și economic.

Deasemenea, Comisia a respins unele majorări de taxe asupra anumitor articole.

—o—

Inflație în Brazilia

MONTEVIDEO 14 (Agerpres). — TASS

In Brazilia inflația continuă să ia proporții. După cum anunță ziarul „Correio da Manha", cantitatea de hârtie-monetă, aflată în circulație în Brazilia, a crescut în luna Martie a.c. cu peste 373.000.000 de cruzeiro față de luna Februarie. La 31 Martie cantitatea de hârtie-monetă aflată în circulație era de peste 38,4 miliarde de cruzeiro.

—o—

In legătură cu relațiile anglo-egiptene

CAIRO 14 (Agerpres). — După cum anunță Agenția France Presse, în dimineața zilei de 13 Mai presa a publicat următoarea declarație, făcută în noaptea de 12 spre 13 Mai de către un purtător de cuvânt autorizat :

„După vizita secretarului de stat al S.U.A., Dulles, relațiile anglo-egiptene continuă să rămână aceleași. Nu există niciun indiciu care ar permite să se presupună că tratativele anglo-egiptene privitoare la problema retragerii trupelor engleze din zona Canalului de Suez vor fi reluate într'un viitor apropiat".

★

CAIRO 14 (Agerpres). — TASS

După cum anunță ziarul „Al-Ahram", guvernul egiptean a cerut oficial Angliei să închidă reprezentanța comercială engleză din Chartum (Sudan), declarând că existența acestei instituții constitue o încălcare flagrantă a acordului privitor la Sudan.

★

LONDRA 14 (Agerpres).

Trupele britanice din zona Canalului de Suez continuă să ia măsuri grabnice de întărire. Tranșeele săpate de curând au fost împânzite cu rețele de sârmă ghimpată. Agenția France Presse anunță că în zona Canalului a fost interzisă circulația ofițerilor în mașinile lor personale, iar accesul soldaților și ofițerilor în orașul Ismailia a fost oprit.

Agenția Associated Press anunță că întreținerea drumurilor principale din zona Canalului au fost postate sentinele. La Ismailia au fost aduse ca întărire tancuri ușoare sprijinite de infanteriști.

Evenimentele din Coreea

PHENIAN 14 (Agerpres). — TASS

In Comunicatul din 14 Mai al Inaltului Comandament al Armatei Populare a R. P. D. Coreene se anunță că în cursul zilei nu s'au produs schimbări deosebite pe fronturi.

In noaptea de 13 spre 14 Mai avioanele americane au bombardat de patru ori barajul lacului de acumulare dela Suan. In urma barbarului bombardament barajul a fost distrus și apa a inundat ogoarele și casele țăranilor. Printre sinistrați sunt sute de bătrâni, femei și copii.

In cursul zilei unitățile de artilerie antiaeriană ale Armatei Populare și pușcașii-vânători de avioane au doborît două avioane ale inamicului și au avariat un al treilea.

Tratativele de armistițiu din Coreea

KAISUNG 14 (Agerpres). — China Nouă transmite :

La 14 Mai, delegația coreeano-chineză la tratativele de armistițiu din Coreea a dat publicității următorul comunicat :

Delegațiile celor două părți s'au întrunit la 14 Mai.

In cadrul ședinței, generalul Nam Ir, șeful delegației coreeano-chineze, a analizat pe scurt esența propunerii prezentate în ședința din 13 Mai de partea americană și a subliniat că a accepta ca prizonierii de război coreeni care nu sunt repatriați direct să fie așa zicând „eliberați pe loc" în Coreea de Sud, imediat după încheierea armistițiului, înseamnă a accepta de fapt reținerea forțată. Partea americană a depus toate eforturile pentru a paraliza comisia de repatriere a țărilor neutre și a face cu neputință executarea funcțiunilor sale legitime. Pe lângă aceasta, ea a impus tot felul de restricții nerezonabile în ceeace privește explicațiile ce urmează a fi date prizonierilor de război în legătură cu faptul că ei nu urmează să fie repatriați direct țării căreia îi aparțin. Principiul de bază cuprins în principalele puncte ale propunerii prezentate de partea americană nu are alt scop decât reținerea forțată a prizonierilor de război. Aceasta nu are nimic comun cu propunerea prezentată la 7 Mai de partea noastră. Partea coreeano-chineză a respins cu hotărîre propunerea americană.

Generalul Nam Ir a cerut ca delegațiile celor două părți să adopte propunerea părții coreeano-chineze cât mai curând cu putință. Totuși, partea americană a stăruit asupra poziției sale absurde și a calomniat în mod grosolan țările neutre, membre ale comisiei de repatriere, asupra cărora urmează să se cadă de acord și să fie invitate de către cele două părți, declarând că majoritatea țărilor neutre din comisia de repatriere s'ar putea afla sub influența părții coreeano-chineze. Deaceea, partea americană a respins propunerea părții coreeano-chineze ca comisia de repatriere formată din țări neutre să adopte hotărîrile prin majoritate de voturi.

Generalul Nam Ir a declarat în mod oficial că această atitudine nerezonabilă a părții americane nu este de natură să favorizeze tratativele de armistițiu. Declarația jignitoare a părții americane cu privire la țările membre ale comisiei de repatriere dovedește că partea americană nu are dorința sinceră de a îngădui comisiei de repatriere să-și exercite în mod efectiv funcțiile sale legitime. Aceasta dovedește intenția părții americane de a-și menține controlul și influența asupra prizonierilor de război care nu au fost repatriați direct, pentru a-i reține astfel cu forța.

Generalul Nam Ir a subliniat în încheiere că partea coreeano-chineză a prezentat două propuneri rezonabile și practice care fac cu putință rezolvarea imediată a chestiunii prizonierilor de război și încheierea armistițiului în Coreea. El a cerut ca partea americană să-și reexamineze punctul de vedere și să accepte propunerea părții coreeano-chineze pentru a se ajunge la încheierea armistițiului în Coreea.

Delegațiile celor două părți se vor întâlni din nou în ziua de 15 Mai, la ora 11 dimineața.

Conferința Federației minerilor din Walles-ul de Sud (Anglia)

LONDRA 14 (Agerpres). — TASS

La 12 Mai, în cadrul conferinței Federației minerilor din Walles-ul de Sud care are loc la Porthcawl, a fost adoptată o rezoluție care cheamă la imediata încetare a focului în Coreea și la retragerea din Coreea a tuturor trupelor străine. Rezoluția cere convocarea unei conferințe a celor cinci mari puteri pentru reglementarea pe cale pașnică și cu ajutorul O.N.U. a tuturor problemelor internaționale.

In cadrul conferinței a luat cuvântul Șelahin, șeful delegației minerilor sovietici. După cum relatează ziarul „Daily Worker", declarația făcută de Șelahin că poporul sovietic dorește să trăiască în pace cu poporul englez, a fost salutată prin aplauze. Cuvintele vorbitorului despre măsurile de protecție a muncii și despre ocrotirea sănătății minerilor sovietici au trezit un mare interes în rândurile participanților la conferință.

Șeful delegației sovietice a oferit în dar minerilor englezi un vas din piatră de Ural cu următoarea inscripție : „Pace în lumea întreagă".

★

Participanții la conferință au adoptat o rezoluție în care se cere convocarea imediată a unei conferințe a celor cinci mari puteri „în scopul stabilirii păcii în lumea întreagă..."

Intr'o altă rezoluție adoptată la conferință se declară că Republica Populară Chineză trebue să-și ocupe locul ce i se cuvine de drept la O.N.U.

A fost adoptată deasemenea o rezoluție în care se cere ca trupele străine aflate în Anglia să fie retrase și ca Anglia să ducă o politică externă independentă.

Printr'o rezoluție specială se cere reducerea termenului serviciului militar obligatoriu dela doi ani la un an.

Conferința partizanilor păcii din Canada

OTTAWA 14 (Agerpres). — TASS transmite :

La Toronto a avut loc o conferință a partizanilor păcii din Canada care a durat două zile și la care au participat aproximativ 700 de delegați, printre care reprezentanți ai sindicatelor și preoți. Conferința a fost prezidată de Ted Uplean, fost ofițer în aviația militară canadiană.

Conferința a adoptat o rezoluție în care se cere imediata încetare a războiului din Coreea și traducerea în viață a principiilor independenței naționale și neamestecului în afacerile interne ale altor țări.

Intr'o altă rezoluție se subliniază necesitatea unității de vederi a celor cinci mari puteri, ca o condiție de bază pentru menținerea păcii, precum și necesitatea admiterii Republicii Populare Chineze în O.N.U. Conferința a subliniat că atragerea Canadei în cursa înarmărilor primejduește securitatea țării. „Singura cale spre securitatea Canadei este menținerea păcii", se subliniază în această rezoluție.

La meetingul de massă cu care s'a încheiat conferința a fost adoptată în unanimitate rezoluția propusă de dr. Endicott, președintele Congresului canadian pentru apărarea păcii. Această rezoluție cere guvernului canadian să dea un răspuns pozitiv la mesajul Congresului popoarelor pentru apărarea păcii, care cheamă la încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri.

In legătură cu dezvoltarea schimburilor comerciale internaționale

ROMA 14 (Agerpres). —

Ziarul „Paese Sera" anunță că secretarul executiv al Comisiei economice O.N.U. pentru Europa, Gunnar Myrdal, a ținut o conferință de presă la Roma în legătură cu rezultatele conferinței experților comerciali dela Geneva. Myrdal a declarat că guvernul sovietic, care a manifestat dorința sinceră de a se ajunge la un acord, este unul din guvernele care și până acum a contribuit cel mai mult la realizarea unor acorduri concrete pentru intensificarea schimburilor comerciale.

Myrdal a criticat proiectele privind așa numita „unificare" a economiei țărilor Europei occidentale, subliniind că ele sunt irealizabile privite chiar și din punctul de vedere al teoriilor economice occidentale. Myrdal a arătat că în Europa occidentală se observă o adevărată „destrămare" a economiei, provocată de reducerea treptată a comerțului cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară.

In încheiere, Myrdal și-a exprimat dorința de a se relua schimburile comerciale, fapt care ar însemni și reînceperea tratativelor politice între toate țările.

Contradicții între țările occidentale

PARIS 14 (Agerpres). —

Agenția France Presse anunță că conferința miniștrilor de externe ai Franței, Germaniei occidentale, Italiei, Belgiei, Olandei și Luxemburgului, al cărei scop era să examineze proiectul privitor la formarea unei așa numite comunități politice europene, și-a încheiat lucrările. Cei 6 miniștri au dat publicității un comunicat în care proclamă „necesitatea constituirii unei comunități politice europene și continuarea în acest scop a lucrărilor în curs". Comunicatul declară în continuare că cei 6 miniștri au hotărît ținerea unei noi conferințe interguvernamentale la care urmează să participe miniștrii de externe sau adjuncții lor și care se va ține la Roma dela 12 Iunie la 1 Iulie, sub președinția lui De Gasperi. Cei 6 miniștri — adaugă comunicatul — se vor întruni apoi la 10 Iulie la Haga pentru a lua cunoștință de raportul asupra rezultatelor conferinței, care urmează să fie prezentat de De Gasperi.

Faptul că nu s'au putut lua hotărîri mai concrete decât convocarea unei noi conferințe dovedește existența unor divergențe serioase între participanții la conferință. Dealtminteri, acest lucru este subliniat de întreaga presă occidentală în comentariile asupra conferinței.

Astfel, ziarul „France Soir" declară : „Rareori s'a întâmplat ca participanții la conferințe internaționale să aibă chiar dela început păreri atât de deosebite ca în acest caz". „France Soir" subliniază deasemenea că în timp ce guvernele Germaniei occidentale, Italiei și Olandei au propus ca autoritatea politică „europeană" să fie extinsă asupra apărării, a industriei carbonifere și metalurgice, precum și asupra întregii economii în sensul cel mai larg al cuvântului, guvernul francez nu are intenția să se lase târît pe această cale.

Acelaș ziar subliniază că Franța, care are „teritorii peste mări și obligații internaționale", nu se poate „dizolva în întregime într'o Europă unită".

Ziarul „Figaro" arată deasemenea că delegațiile olandeză și franceză au făcut „rezerve" față de textul proiectului cu privire la „comunitatea politică europeană". „Încă și mai serioase — continuă ziarul — au fost obiecțiunile politice ridicate de ministrul afacerilor externe al Belgiei, van Zeeland care la Strassbourg s'a pronunțat împotriva caracterului supranațional al comunității plănuite".

Incă înainte de terminarea lucrărilor „Le Monde" prezicea că „constituirea comunității politice europene va fi amânată, între altele, ca urmare a rezervelor făcute de unele țări, care cer o atenuare considerabilă a caracterului ei supranațional, în timp ce altele doresc o și mai largă alianță economică".

Primirea de către V. M. Molotov a trimisului Tailandei în U. R. S. S.

MOSCOVA 14 (Agerpres). TASS transmite :

La 13 Mai, V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., a primit pe Ș. Setabut — trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Tailandei în U.R.S.S., în vederea aproplatei remiteri a scrisorilor de acreditare președintelui Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

—o—

SITUAȚIA DIN IRAN

TEHERAN 14 (Agerpres). TASS transmite :

Postul de radio Teheran a anunțat că pe baza materialelor anchetei, Muzaffar Bagai, deputat în Medjlis, este acuzat de asasinarea lui Afșartus, fostul șef al direcției generale a poliției și de intenția ca împreună cu complicii săi — unii generali și ofițeri în retragere — să înlăture guvernul Mosaddic și să formeze un nou guvern.

In legătură cu aceasta, Ministerul justiției și Ministerul apărării naționale au adresat prezidiului Medjlisului scrisori oficiale cerând convocarea imediată a unei ședințe deschise a Medjlisului în vederea ridicării imunității parlamentare lui Bagai care urmează să fie tras la răspundere penală.

—o—

Demisia lui William Draper

WASHINGTON 14 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că președintele Eisenhower a acceptat demisia lui William Draper, reprezentantul special pentru Europa al Oficiului pentru securitatea mutuală.

Sarah Manu

In noaptea de 13 spre 14 Mai a încetat din viață, după o grea suferință, Sarah Manu, artistă a Teatrului Municipal din București.

Născută în anul 1925 la București, Sarah Manu a fost răpusă de boală în plină înflorire a talentului și măestriei sale artistice.

Sarah Manu și-a început activitatea artistică încă în anul 1942 iar după eliberarea patriei noastre a dezvoltat-o pe scena Teatrului Municipal. Printre succesele deosebite obținute în activitatea ei se numără creațiile din „Cum vă place", „Câinele grădinarului", „Rădăcini adânci", „Un om obișnuit", „Două lagăre" și altele.

Incă din anii grei ai terorii fasciste, Sarah Manu s'a alăturat luptei pentru o cultură înaintată, pusă în slujba poporului muncitor. Intreaga ei activitate artistică a fost călăuzită de dorința de a contribui la înflorirea artei noastre teatrale, pe drumul arătat de partid. Prin talentul, gingășia, dragostea de oameni de care era însuflețită, Sarah Manu a câștigat încrederea și dragostea tovarășilor ei de muncă. Moartea ei este o grea pierdere pentru teatrul românesc.

Actorii, regizorii și tehnicienii Teatrului Municipal, alături de publicul spectator, vor păstra nestearsă amintirea celei care a fost Sarah Manu.

Lucia Sturdza Bulandra, Jules Cazaban, Beate Fredanov, W. Siegfried, Ion Olteanu, Fory Eterle, Ion Manta, N. Sireteanu, St. Ciubotărașu, Clody Bertola, Sandina Stan, Marieta Rareș, Nely Sterian, Paul Sava, Gina Petrini, Ileana Predescu, N. Cotescu, Dan Nasta, Ana Negreanu.

RADIO — Sâmbătă 15 Mai

Programul emis pe 351 m. lungime de undă : 9.00 — Muzică de estradă ; 9.20 — Lucrări de compozitorul sovietic Procofiev ; 10.15 — Muzică populară românească și prelucrări de folclor ale compozitorilor noștri ; 10.45 — Emisiune pentru copiii din cămine și grădinițe ; 11.45 — Cântece revoluționare ; 12.00 — Concert pentru copii ; 13.15 — Cântă orchestra de muzică populară „Înfrățirea" din Cluj ; 14.00 — Arii din opere interpretate de soliști sovietici, laureați ai Premiului Stalin ; 16.25 — Muzică ușoară cerută de ascultători ; 17.00 — Revista presei democrate din țările capitaliste ; 19.40 — Decada R.S.S. Moldovenească : Muzică populară din R.S.S. Moldovenească ; 20.10 — Muzică ușoară dedicată oamenilor muncii aflați la odihnă în stațiunea Călimănești ; 22.20 — Buletin sportiv ; 22.30 — Muzică de dans ; 23.00 — Buletin de știri în limba rusă ; 23.05 — Muzică ușoară și de dans. **Programul emis pe 1935 m. lungimi de undă :** 5.40 — Cântece de tineret ; 5.55 — Articolul de fond din ziarul „Scânteia" ; 6.40 — Cântece populare românești (numai pe 285 m.) ; 8.00 — Buletin de știri în limba rusă ; 8.05 — Muzică populară a minorităților naționale din R.P.R. **Programul emis pe 1935 m. lungime de undă :** 15.30 — Emisiune în limba maghiară ; 16.25 — Soliști și formații artistice ale căminelor culturale ; 16.50 — Revista presei sovietice ; 17.00 — „Săptămâna muzicii cehoslovace" : Muzică Populară ; 19.00 — Emisiune în limba maghiară ; 20.00 — Muzică populară sovietică. 20.15 — Teatru la microfon : Nunta lui Crecinschi. **Programul emis pe 397 m. lungime de undă :** 6.15 — Emisiune în limba maghiară (și pe 1935 m. și 261 m.) ; 6.45 — Muzică populară românească executată la diferite instrumente ; 7.00 — Emisiune în limba sârbă ; 7.15 — Cântece de masă de compozitori români și sovietici ; 15.30 — Din marea Țară a Socialismului ; 16.40 — Emisiune în limba germană ; 17.15 — Emisiune în limba maghiară ; 17.35 — Muzică de dans ; 18.00 — Emisiune în limba germană ; 19.00 — Program muzical la cererea grănicerilor patriei noastre ; 19.30 — Emisiune în limba sârbă ; 20.30 — Cântă orchestra de estradă din R.P. Bulgaria. La orele : 5.30, 16.00, 22.00, 23.50 — Radio jurnal.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE : Opera de Stat : Cavaleria rusticană și Paiațe ; Teatrul de Operetă : Casa cu trei fete ; Național „I. L. Caragiale" (Studio) : Revizorul ; Național „I. L. Caragiale" (Comedia) : Fericirea furată ; Municipal : Două lagăre ; Tineretului : Insir'te mărgărite ; Armatei (B-dul Gral Magheru) : Jucătorii de cărți și Căsătoria ; Armatei (Calea 13 Septembrie) : Ion Vodă cel Cumplit ; Teatrul Muncitoresc C.F.R. (Giulești) : Voi trăi mereu (Iulius Fucik) ; Ansamblul de Estradă al R.P.R. : Concert din muzica popoarelor

CINEMATOGRAFE : București, Patria : Tsui-Kong ; Republica : Tractoriștii ; I. C. Frimu : Casa mult visată ; Lumina : Partizana ; 23 August : Feliile vieneze ; Mosilor, Alex. Sahia Libertății : Elixirul dragostei ; Alex. Popov : Răpirea ; Gh. Doja, 1 Mai : Maximca ; 8 Martie : Cei din Cronstadt ; Popular, Miorița : Toată lumea pe stadion ; Elena Pavel : Din nou pe front ; Volga : Omul cu 1000 de fețe ; N. Bălcescu : Sadco ; Donca Simo : Dragoste și ură ; Cultural : Noapte de Mai ; Rahova : Pavlinca ; Vasile Roaită : Mizerabilii (seria II-a) ; Arta : Oropsiții ; Tudor Vladimirescu : Micul partizan ; Olga Bancic : Concertul maeștrilor artei ucrainene ; Constantin David : Ruptura ; 8 Mai : Mizerabilii (seria I-a) ; Timpuri Noi : Mașina de lucrat pământul, Campionatele mondiale de volei, Crăița și cei 7 viteji ; Ilie Pintilie : Doi camarazi ; Grivița : S'a întâmplat în luna Mai ; 7 Noembrie : Stepan Razin.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scânteii", Tel. 7.60.10 și 7.60.40

Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. STALIN",